

NICESKÁ SMLOUVA

**pozměňující Smlouvu o Evropské unii, Smlouvy o založení Evropských
společenství a některé související akty**

(2001/C 80/01)

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA DÁNSKA,

PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO,

PREZIDENT ŘECKÉ REPUBLIKY,

JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠPANĚLSKA,

PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY,

PREZIDENTKA IRSKA,

PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY,

JEHO KRÁLOVSKÁ VÝSOST VEKOVÉVODA LUCEMBURSKA,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA,

SPOLKOVÝ PREZIDENT RAKOUSKÉ REPUBLIKY,

PREZIDENT PORTUGALSKÉ REPUBLIKY,

PREZIDENTKA FINSKÉ REPUBLIKY,

JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠVÉDSKA,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ
BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA,

ZDŮRAŽŇUJÍCE dějinný význam konce rozdělení evropského kontinentu,

PŘEJÍCE SI dokončit proces započatý Amsterodamskou smlouvou směřující
k přípravě orgánů Evropské unie na fungování v rozšířené Unii,

ROZHODNUTI pokročit na tomto základě v rozhovorech o přistoupení, aby dospěly
k úspěšnému závěru, v souladu s postupem stanoveným Smlouvou o Evropské unii,

SE DOHODLI na změně Smlouvy o Evropské unii, Smluv o založení Evropských
společenství a některých souvisejících aktů,

a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

pan Louis MICHEL,

místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU DÁNSKA:

pan Mogens LYKKETOFT,

ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

pan Joseph FISCHER,

spolkový ministr zahraničních věcí a spolkový vicekancléř;

ZA PREZIDENTA ŘECKÉ REPUBLIKY:

pan Georgios PAPANDREOU,

ministr zahraničních věcí;

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE ŠPANĚLSKA:

pan Josep PIQUÉ I CAMPS,

ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Hubert VÉDRINE,

ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTKU IRSKA:

pan Brian COWEN,

ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan Lamberto DINI,

ministr zahraničních věcí;

ZA JEHO KRÁLOVSKOU VÝSOST VEKOVÉVODU LUCEMBURSKA:

paní Lydie POLFEROVÁ,

místopředsedkyně vlády, ministryně zahraničních věcí a zahraničního obchodu;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan Jozias Johannes VAN AARTSEN,

ministr zahraničních věcí;

ZA SPOLKOVÉHO PREZIDENTA RAKOUSKÉ REPUBLIKY:

paní Benita FERRERO-WALDNEROVÁ,

spolková ministryně zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA PORTUGALSKÉ REPUBLIKY:

pan Jaime GAMA,

Ministro de Estado, ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTKU FINSKÉ REPUBLIKY:

pan Erkki TUOMIOJA,

ministr zahraničních věcí;

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE ŠVÉDSKA:

paní Anna LINDHOVÁ,

ministryně zahraničních věcí;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ
BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA:

pan Robin COOK,

státní tajemník zahraničních věcí a pro záležitosti Britského společenství;

KTERÍ se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě,
DOHODLI TAKTO:

ČÁST PRVNÍ

OBSAHOVÉ ZMĚNY

Článek 1

Smlouva o Evropské unii se mění v souladu s ustanoveními tohoto článku.

1) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

1. Na odůvodněný návrh jedné třetiny členských států, Evropského parlamentu nebo Komise může Rada většinou čtyř pětin svých členů po obdržení souhlasného stanoviska Evropského parlamentu rozhodnout, že existuje zřejmé nebezpečí, že některý členský stát závažně poruší zásady uvedené v čl. 6 odst. 1, a podat mu tomuto členskému státu vhodná doporučení. Před přijetím tohoto rozhodnutí vyslechne Rada daný členský stát a může se stejným postupem rozhodnout, že požádá nezávislé osobnosti, aby v přiměřené lhůtě předložily zprávu o situaci v daném členském státě.

Rada pravidelně přezkoumává, zda důvody, které ji k takovému rozhodnutí vedly, stále trvají.

2. Na návrh jedné třetiny členských států nebo Komise a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu může Rada složená z hlav států nebo předsedů vlád jednomyslně rozhodnout, že došlo k závažnému a trvajícimu porušení zásad uvedených v čl. 6 odst. 1 ze strany členského státu, poté co byla vláda tohoto členského státu vyzvána, aby se k této věci vyjádřila.

3. Bylo-li učiněno zjištění uvedené v odstavci 2, může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout, že určitá práva, která pro dotyčný stát vyplývají z použití této smlouvy, včetně hlasovacích práv zástupců jeho vlády v Radě, budou pozastavena. Přitom přihlédne k možným důsledkům takového pozastavení pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

Povinnosti dotyčného členského státu vyplývající z této smlouvy jsou pro tento stát v každém případě i nadále závazné.

4. Rada se může následně kvalifikovanou většinou usnést, že změní nebo zruší opatření přijatá podle odstavce 3, jestliže se změnila situace, která vedla k přijetí těchto opatření.

5. Pro účely tohoto článku Rada rozhoduje bez přihlídnutí k hlasu zástupce vlády dotyčného členského státu. To, že se osobně přítomní nebo zastoupení členové zdrží hlasování, nebrání přijetí rozhodnutí uvedených v odstavci 2. Kvalifikovaná většina je vymezena jako podíl vážených hlasů zúčastněných členů Rady, který je stanoven v čl. 205 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství.

Tohoto odstavce se použije i tehdy, jsou-li hlasovací práva pozastavena podle odstavce 3.

6. Pro účely odstavců 1 a 2 rozhoduje Evropský parlament dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, které musí představovat většinu jeho členů.“

2) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

1. Společná zahraniční a bezpečnostní politika zahrnuje všechny otázky, které se týkají bezpečnosti Unie, včetně postupného vymezení rámce společné obranné politiky, která by mohla vyústit ve společnou obranu, rozhodne-li tak Evropská rada. V takovém případě doporučí Evropská rada členským státům přijetí tohoto rozhodnutí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Politika Unie podle tohoto článku se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států a uznává závazky některých členských států uskutečňujících svou společnou obranu v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO), které vyplývají ze Severoatlantické smlouvy a které jsou v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci.

V míře, v jaké to členské státy považují za vhodné, bude postupné vytváření rámce společné obranné politiky podporováno vzájemnou spoluprací v oblasti vyzbrojování.

2. Otázky uvedené v tomto článku zahrnují humanitární a záchranné mise, mise k udržení míru a mise bojových jednotek k řešení krizí, včetně prosazování míru.

3. Rozhodnutí, která se týkají obrany podle tohoto článku, jsou přijímána, aniž jsou dotčeny politiky a závazky uvedené v odst. 1 druhém pododstavci.

4. Tento článek nebrání rozvoji užší spolupráce mezi dvěma nebo více členskými státy na dvoustranné úrovni v rámci Západoevropské unie (ZEU) a NATO, pokud tato spolupráce není v rozporu se spoluprací upravenou v této hlavě ani ji neztěžuje.

5. Za účelem dosažení cílů tohoto článku budou jeho ustanovení znovu posouzena v souladu s článkem 48.“

3) V čl. 23 odst. 2 prvním pododstavci se doplňuje nová odrážka, která zní:

„– jmenuje-li zvláštního zástupce podle čl. 18 odst. 5.“

4) Článek 24 se nahrazuje tímto:

„Článek 24

1. Je-li k provedení této hlavy nezbytné uzavřít dohodu s jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi, může Rada zmocnit předsednictví, případně s podporou Komise, aby za tímto účelem zahájilo jednání. Takové dohody uzavírá jednomyslně Rada na doporučení předsednictví.

2. Rada rozhoduje jednomyslně, pokud se dohoda týká otázky, v níž je pro přijímání vnitřních rozhodnutí požadována jednomyslnost.

3. Je-li smlouva zamýšlena k provedení společné akce nebo společného postoje, rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou v souladu s čl. 23 odst. 2.

4. Ustanovení tohoto článku se vztahují i na věci spadající do hlavy VI. Týká-li se dohoda otázky, v níž je pro přijímání rozhodnutí nebo vnitřních opatření vyžadována kvalifikovaná většina, rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou v souladu s čl. 34 odst. 3.

5. Žádná dohoda nezavazuje členský stát, jehož zástupce v Radě prohlásí, že tento stát musí splnit své ústavní předpisy; ostatní členové Rady se mohou dohodnout na prozatímním provádění dohody.

6. Dohody uzavřené za podmínek uvedených v tomto článku zavazují orgány Unie.“

5) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Aniž je dotčen článek 207 Smlouvy o založení Evropského společenství, sleduje politický a bezpečnostní výbor mezinárodní situaci v oblastech společné zahraniční a bezpečnostní politiky a přispívá k vymezení politik podáváním stanovisek Radě na její žádost nebo z vlastního podnětu. Sleduje také provádění dohodnutých politik, aniž je dotčena odpovědnost předsednictví a Komise.

V rámci této hlavy vykonává výbor pod odpovědností Rady politickou kontrolu a strategické řízení při operacích řešení krizí.

Rada může za účelem operace řešení krizí a po dobu jejího trvání, jak ji Rada vymezí, zmocnit výbor k přijímání vhodných rozhodnutí týkajících se politické kontroly a strategického řízení operace, aniž je dotčen článek 47.“

6) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 27a

1. Účelem posílené spolupráce v některé z oblastí uvedených v této hlavě je chránit hodnoty Unie a sloužit jejím zájmům v jejich souhrnu tím, že potvrdí její identitu jako soudržné síly v mezinárodních vztazích. Spolupráce zachovává

- zásady, cíle, obecné směřování a soudržnost společné zahraniční a bezpečnostní politiky, jakož i rozhodnutí přijatá v jejím rámci,
- pravomoci Evropských společenství a
- spojitost mezi souhrnem politik Unie a jejími vnějšími činnostmi.

2. Na posílenou spolupráci podle tohoto článku se použijí články 11 až 27, 27b a 28, nestanoví-li článek 27c a články 43 až 45 jinak.

Článek 27b

Posílená spolupráce podle této hlavy se týká provádění společné akce nebo společného postoje. Nemůže se týkat otázek souvisejících s vojenstvím nebo s obranou.

Článek 27c

Členské státy, které navrhují navázat mezi sebou posílenou spolupráci podle článku 27b, podají v tomto smyslu žádost Radě.

Žádost bude předána Komisi a pro informaci Evropskému parlamentu. Komise zaujme stanovisko zejména ke spojitosti zamýšlené posílené spolupráce s politikami Unie. O vydání povolení rozhodne Rada v souladu s čl. 23 odst. 2 druhým a třetím pododstavcem s výhradou článků 43 až 45.

Článek 27d

Aniž jsou dotčeny pravomoci předsednictví a Komise, dbá generální tajemník Rady, vysoký zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, zejména na to, aby byli Evropský parlament a všichni členové Rady plně informováni o provádění posílené spolupráce v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Článek 27e

Každý členský stát, který si přeje podílet se na posílené spolupráci navázané na základě článku 27c, oznámí svůj záměr Radě a uvedomí o něm Komisi. Komise podá Radě stanovisko ve lhůtě tří měsíců ode dne obdržení oznámení. Ve lhůtě čtyř měsíců ode dne obdržení oznámení rozhodne Rada o žádosti a o případné zvláštní právní úpravě, kterou považuje za nezbytnou. Rozhodnutí se považuje za schválené, pokud je Rada v téže lhůtě kvalifikovanou většinou neodloží; v tomto případě Rada své rozhodnutí odůvodní a stanoví lhůtu pro jeho přezkoumání.

Pro účely tohoto článku rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou. Kvalifikovanou většinou se rozumí týž podíl vážených hlasů a týž podíl

počtu zúčastněných členů Rady, jaké stanoví čl. 23 odst. 2 třetí pododstavec.“

7) V čl. 29 druhém pododstavci se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„– užší spolupráce soudních a jiných příslušných orgánů členských států, též prostřednictvím Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust), v souladu s články 31 a 32;“

8) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31

1. Společný postup v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech zahrnuje:

- a) usnadňování a urychlování spolupráce příslušných ministerstev a soudních nebo obdobných orgánů členských států v trestním řízení a při výkonu rozhodnutí, a to též prostřednictvím Eurojustu, jeví-li se to vhodným;
- b) usnadňování vydávání mezi členskými státy;
- c) zajišťování slučitelnosti příslušných předpisů členských států, pokud je to nezbytné ke zlepšení této spolupráce;
- d) předcházení kompetenčním konfliktům mezi členskými státy;
- e) postupné přijímání opatření k zavedení minimálních norem o znacích skutkových podstat trestných činů a trestech v oblasti organizované trestné činnosti, terorismu a nedovoleného obchodu s drogami.

2. Rada podporuje spolupráci prostřednictvím Eurojustu tím, že

- a) umožňuje Eurojustu přispívat k dobré koordinaci mezi orgány členských států činných v trestním řízení,
- b) podporuje pomoc poskytovanou Eurojustem při vyšetřování závažné přeshraniční trestné činnosti, zejména v případech organizované trestné činnosti, s ohledem zejména na rozbory provedené Evropolem,
- c) usnadňuje úzkou spolupráci Eurojustu s Evropskou soudní sítí, zejména za proto, aby byl usnadněn výkon dožádání a žádostí o vydání.“

9) Článek 40 se nahrazuje tímto:

„Článek 40

1. Účelem posílené spolupráce v některé z oblastí uvedených v této hlavě je umožnit, aby se Unie rychleji rozvíjela v prostor svobody, bezpečnosti a

práva, při zachování pravomocí Evropského společenství a cílů stanovených v této hlavě.

2. Na posílenou spolupráci podle tohoto článku se použijí články 29 až 39 a články 40a, 40b a 41, nestanoví-li článek 40a a články 43 až 45 jinak.

3. Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, která se týkají pravomoci Soudního dvora a výkonu této pravomoci, se použijí na tento článek a na články 40a a 40b.

Článek 40a

1. Členské státy, které mezi sebou zamýšlejí navázat posílenou spolupráci na základě článku 40, podají žádost Komisi, která může v tomto smyslu předložit návrh Radě. Pokud návrh nepředloží, sdělí Komise důvody dotyčným členským státům. Ty pak mohou předložit Radě podnět směřující k získání povolení pro danou posílenou spolupráci.

2. Povolení uvedené v odstavci 1 s výhradou článků 43 až 45 udělí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise nebo na podnět nejméně osmi členských států a po konzultaci Evropského parlamentu. Hlasy členů Rady se váží podle čl. 205 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství.

Člen Rady může požádat, aby byla věc předložena Evropské radě. Poté, co byla věc předložena Evropské radě, může Rada rozhodnout v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce.

Článek 40b

Každý členský stát, který si přeje podílet se na posílené spolupráci navázané na základě článku 40a, oznámí svůj záměr Radě a Komisi, jež podá Radě ve lhůtě tří měsíců ode dne obdržení oznámení stanovisko případně spolu s doporučením týkajícím se zvláštní právní úpravy, kterou považuje za nezbytnou k tomu, aby se daný členský stát podílel na dané posílené spolupráci. Rada rozhodne o žádosti ve lhůtě čtyř měsíců ode dne obdržení oznámení. Rozhodnutí se považuje za schválené, pokud je Rada v téže lhůtě kvalifikovanou většinou neodloží; v tomto případě Rada své rozhodnutí odůvodní a stanoví lhůtu pro jeho přezkoumání.

Pro účely tohoto článku rozhoduje Rada za podmínek stanovených v čl. 44 odst. 1.“

10) (netýká se českého znění)

11) Článek 43 se nahrazuje tímto:

„Článek 43

1. Členské státy, které mezi sebou zamýšlejí navázat posílenou spolupráci, se mohou obrátit na orgány, postupy a mechanismy stanovené v této smlouvě a Smlouvě o založení Evropského společenství, pokud zamýšlená spolupráce:

- a) je zaměřena na to, aby podporovala cíle Unie a Společenství, chránila její zájmy a sloužila jim a posílila proces integrace;
- b) zachovává zásady uvedených smluv a jednotný institucionální rámec Unie;
- c) zachovává *acquis communautaire* i opatření přijatá podle jiných ustanovení uvedených smluv;
- d) zůstává v mezích pravomocí Unie a Společenství a nedotýká se oblastí spadajících do výlučné pravomoci Společenství;
- e) nenarušuje vnitřní trh, jak jej vymezuje čl. 14 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, ani hospodářskou a sociální soudržnost vytvořenou v souladu s hlavou XVII uvedené smlouvy;
- f) nevytváří překážku ani diskriminaci v obchodu mezi členskými státy a nevyvolává mezi nimi narušení hospodářské soutěže;
- g) sdružuje alespoň osm členských států;
- h) zachovává pravomoci, práva a povinnosti členských států nepodílejících se na spolupráci;
- i) nedotýká se ustanovení protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie;
- j) je otevřena všem členským státům v souladu s článkem 43b.“

12) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 43a

Posílenou spoluprací lze použít až jako poslední prostředek, pokud bylo v rámci Rady shledáno, že cílů této spolupráce nelze dosáhnout v přiměřené lhůtě za použití příslušných ustanovení Smluv.

Článek 43b

Při navázání je posílená spolupráce vždy otevřená pro všechny členské státy. Je pro ně rovněž otevřená kdykoli, v souladu s články 27e a 40b této smlouvy a článku 11a Smlouvy o založení Evropského společenství, s výhradou zachování původního rozhodnutí a rozhodnutí přijatých v jejím rámci. Komise a členské státy podílející se na posílené spolupráci dbají na to, aby bylo k účasti povzbuzeno co nejvíce členských států.“

13) Článek 44 se nahrazuje tímto:

„Článek 44

1. Pro přijímání aktů a rozhodnutí, které jsou nezbytné k provedení spolupráce podle článku 43, platí příslušná institucionální ustanovení této

smlouvy a Smlouvy o založení Evropského společenství. Všichni členové Rady se mohou účastnit jednání, na rozhodování se však podílejí pouze zástupci členských států zúčastněných na posílené spolupráci. Kvalifikovaná většina je vymezena podílem vážených hlasů zúčastněných členských států Rady, který je stanoven v čl. 205 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství a v čl. 23 odst. 2 druhém a třetím pododstavci této smlouvy, pokud se jedná o posílenou spolupráci navázanou na základě článku 27c. K jednomyslnosti stačí jednomyslnost pouze zúčastněných členů Rady.

Tyto akty a rozhodnutí tvoří součást *acquis* Unie.

2. Členské státy uplatňují akty a rozhodnutí přijaté k provedení posílené spolupráce, jíž se účastní, pokud se jich týkají. Tyto akty a rozhodnutí zavazují pouze zúčastněné členské státy a případně mají rovněž přímý účinek pouze v těchto státech. Členské státy, které se nepodílejí na posílené spolupráci, nebrání jejímu provádění zúčastněnými členskými státy.

Článek 44a

Náklady, které vznikají z provádění posílené spolupráce, s výjimkou správních nákladů orgánů, jdou k tíži zúčastněných členských států, pokud všichni členové Rady jednomyslně po konzultaci Evropského parlamentu nerozhodnou jinak.“

14) Článek 45 se nahrazuje tímto:

„Článek 45

Rada a Komise zajišťují spojitost mezi činnostmi prováděnými na základě této hlavy a spojitost těchto činností s politikami Unie a Společenství a spolupracují k tomuto účelu.“

15) Článek 46 se nahrazuje tímto:

„Článek 46

Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, která se týkají pravomocí Soudního dvora Evropských společenství a výkonu těchto pravomocí, se vztahují pouze na následující ustanovení této smlouvy:

- a) ustanovení pozměňující Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství s ohledem na založení Evropského společenství, Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii,
- b) ustanovení hlavy VI za podmínek stanovených v článku 35;
- c) ustanovení hlavy VII za podmínek stanovených v člancích 11 a 11a Smlouvy o založení Evropského společenství a článku 40 této smlouvy;

- d) ustanovení čl. 6 odst. 2 ve vztahu k jednání orgánů, pokud má Soudní dvůr pravomoc podle Smluv o založení Evropských společenství a podle této smlouvy;
- e) ryze procedurální pravidla obsažená v článku 7, přičemž Soudní dvůr rozhodne na žádost daného členského státu ve lhůtě jednoho měsíce ode dne rozhodnutí Rady podle uvedeného článku;
- f) články 46 až 53.“

Článek 2

Smlouva o založení Evropského společenství se mění v souladu s ustanoveními tohoto článku.

- 1) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. Členské státy, které mezi sebou zamýšlejí navázat posílenou spolupráci v některé z oblastí uvedených v této smlouvě, podají žádost Komisi, která může v tomto smyslu předložit návrh Radě. Pokud návrh nepředloží, sdělí Komise důvody dotyčným členským státům.

2. Povolení uvedené v odstavci 1 s výhradou článků 43 až 45 Smlouvy o Evropské unii udělí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu. Týká-li se posílená spolupráce některé oblasti, na kterou se vztahuje postup uvedený v článku 251 této smlouvy, je nezbytný souhlas Evropského parlamentu.

Člen Rady může požádat, aby byla věc předložena Evropské radě. Poté, co byla věc předložena Evropské radě, může Rada rozhodnout v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce.

3. Na akty a rozhodnutí nezbytné k provádění činností posílené spolupráce se vztahují všechna příslušná ustanovení této smlouvy, nestanoví-li tento článek a články 43 až 45 Smlouvy o Evropské unii jinak.

Článek 11a

Každý členský stát, který si přeje podílet se na posílené spolupráci navázané na základě článku 11, oznámí svůj záměr Radě a Komisi, jež podá Radě stanovisko ve lhůtě tří měsíců ode dne obdržení oznámení. Ve lhůtě čtyř měsíců ode dne obdržení oznámení rozhodne Komise o žádosti a o případné zvláštní právní úpravě, kterou považuje za nezbytnou.“

- 2) V článku 13 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2. Odchylně od odstavce 1, rozhoduje Rada postupem podle článku 251, pokud přijímá podpůrná opatření Společenství, s výjimkou jakéhokoli

sblížení právních a správních předpisů členských států, jako základ pro činnosti, kterou provádějí členské státy, aby přispěly k naplnění cílů uvedených v odstavci 1.“

3) Článek 18 se nahrazuje tímto:

„Článek 18

1. Každý občan Unie má právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených v této smlouvě a v opatřeních přijatých k jejímu provedení.

2. Pokud se k dosažení tohoto cíle ukáže nezbytnou činnost Společenství tato Smlouva pro takovou činnost nestanoví nezbytné pravomoci, může Rada přijímat předpisy k usnadnění výkonu práv uvedených v odstavci 1. Rozhoduje postupem podle článku 251.

3. Odstavec 2 se nevztahuje na předpisy upravující cestovní pasy, průkazy totožnosti, povolení k pobytu a jiné obdobné doklady ani na předpisy týkající se sociálního zabezpečení nebo sociální ochrany.“

4) V článku 67 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Odchylně od odstavce 1 přijímá Rada postupem podle článku 251

- opatření uvedená v čl. 63 bodě 1) a bodě 2) písm. a), pokud Rada předtím přijala v souladu s odstavcem 1 tohoto článku právní předpisy Společenství, které vymezily společná pravidla a základní zásady v těchto věcech;
- opatření uvedená v článku 65, s výjimkou záležitostí dotýkajících se rodinného práva.“

5) Článek 100 se nahrazuje tímto:

„Článek 100

1. Aniž jsou dotčeny jiné postupy stanovené v této smlouvě, může Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodnout o opatřeních přiměřených hospodářské situaci, zejména když vzniknou závažné obtíže v zásobování určitými výrobky.

2. Je-li členský stát v nesnázích nebo je-li vážně ohrožen závažnými obtížemi způsobenými přírodními pohromami nebo výjimečnými událostmi mimo jeho kontrolu, může Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise poskytnout dotyčnému členskému státu za určitých podmínek finanční pomoc Společenství. Předseda Rady informuje o rozhodnutí Evropský parlament.“

6) V článku 111 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. S výhradou odstavce 1 rozhodne Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci ECB o postoji Společenství na mezinárodní úrovni k otázkám zvláště významným pro hospodářskou a měnovou unii a o zastoupení Společenství v souladu s rozdělením pravomocí podle článků 99 a 105.“

7) V článku 123 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Ke dni zahájení třetí etapy Rada stanoví jednomyslným usnesením členských států, na které se nevztahuje výjimka, na návrh Komise a po konzultaci ECB neodvolatelné přepočítací koeficienty jejich měn, jakož i neodvolatelné pevné kurzy, podle nichž budou měny nahrazeny ECU a ECU se stane plnohodnotnou měnou. Toto opatření samo o sobě nezmění vnější hodnotu ECU. Rada přijme kvalifikovanou většinou uvedených členských států na návrh Komise a po konzultaci ECB další opatření nezbytná k rychlému zavedení ECU jako jednotné měny těchto členských států. Použije se čl. 122 odst. 5 druhá věta.“

8) Článek 133 se nahrazuje tímto:

„Článek 133

1. Společná obchodní politika se zakládá na jednotných zásadách, zejména pokud jde o úpravy celních sazeb, uzavírání celních a obchodních dohod, sjednocování liberalizačních opatření, vývozní politiku a obchodní ochranná opatření, jako jsou např. opatření pro případ dumpingu a subvencování.

2. Komise předkládá Radě návrhy k provádění společné obchodní politiky.

3. Je-li třeba sjednat dohody s jedním nebo více státy nebo s mezinárodními organizacemi, podá Komise doporučení Radě. Rada zmocní Komisi, aby zahájila potřebná jednání. Rada a Komise odpovídají za to, že sjednané dohody jsou slučitelné s vnitřními politikami a pravidly Společenství.

Komise při vedení těchto jednání konzultuje zvláštní výbor, který jmenuje Rada, aby jí v tomto úkolu pomáhal, a řídí se směrnicemi, které jí Rada může poskytnout. Komise podává zvláštnímu výboru pravidelně zprávy o stavu jednání.

Použijí se příslušná ustanovení článku 300.

4. Rada se při výkonu pravomocí, které jí byly tímto článkem svěřeny, usnáší kvalifikovanou většinou.

5. Odstavce 1 až 4 se vztahují rovněž na sjednávání a uzavírání dohod v oblasti služeb a obchodních aspektů duševního vlastnictví, pokud se na ně uvedené odstavce nevztahují a aniž je dotčen odstavec 6.

Odchylně od odstavce 4 rozhoduje Rada jednomyslně o sjednávání a uzavírání dohod v některé z oblastí uvedených v prvním pododstavci, pokud daná dohoda obsahuje ustanovení, pro která je vyžadována jednomyslnost, aby bylo možné přijmout vnitřní pravidla, anebo pokud se daná dohoda týká oblastí, ve které Společenství dosud nevykonávalo formou přijetí vnitřních pravidel pravomoci, které mu přiznává tato smlouva.

Rada rozhoduje jednomyslně o sjednávání a uzavírání dohod horizontální povahy, pokud se daná dohoda rovněž týká předchozího pododstavce nebo odstavce 6 druhého pododstavce.

Tímto odstavcem není dotčeno právo členských států zachovat a uzavírat dohody se třetími státy nebo s mezinárodními organizacemi, pokud tyto dohody zachovávají právo Společenství a ostatní příslušné mezinárodní dohody.

6. Rada nemůže sjednávat dohodu, pokud obsahuje ustanovení překračující vnitřní pravomoci Společenství, zejména pokud zahrnuje sblížování právních a správních předpis členských států v oblasti, v níž tato smlouva takové sblížování vylučuje.

V tomto smyslu, odchylně od odst. 5 prvního pododstavce, spadají dohody v oblasti kulturních a audiovizuálních služeb, vzdělávacích služeb a sociálních a zdravotnických služeb do sdílené pravomoci Společenství a jeho členských států. Jejich sjednávání proto vyžaduje kromě rozhodnutí Společenství přijatého podle příslušných ustanovení článku 300 též vzájemnou dohodu členských států. Takto sjednané dohody jsou uzavírány společně Společenstvím a jeho členskými státy.

Na sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod v oblasti dopravy se vztahuje hlava V a článek 300.

7. Aniž je dotčen odst. 6 první pododstavec, může Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu rozšířit působnost odstavců 1 až 4 na mezinárodní jednání a dohody týkající se duševního vlastnictví, pokud se na ně nevztahuje odstavec 5.“

9) Článek 137 se nahrazuje tímto:

„Článek 137

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v článku 136 Společenství podporuje a doplňuje činnost členských států v těchto oblastech:

- a) zlepšování především pracovního prostředí tak, aby bylo chráněno zdraví a bezpečnost pracovníků,
- b) pracovní podmínky,
- c) sociální zabezpečení a sociální ochrana pracovníků,
- d) ochrana pracovníků při skončení pracovního poměru,

- e) informování pracovníků a konzultace s nimi,
- f) zastupování a kolektivní obrana zájmů pracovníků a zaměstnavatelů včetně spolurozhodování s výhradou odstavce 5,
- g) podmínky zaměstnávání státních příslušníků třetích zemí legálně pobývajících na území Společenství,
- h) zapojení osob vyloučených z trhu pracovních příležitostí, aniž je dotčen článek 150,
- i) rovnost mezi muži a ženami na trhu pracovních příležitostí a rovné zacházení na pracovišti,
- j) boj proti sociálnímu vyloučení,
- k) modernizace systémů sociálního zabezpečení, aniž je dotčeno písmeno c).

2. Za tímto účelem může Rada

- a) přijímat opatření určená k podpoře spolupráce mezi členskými státy prostřednictvím podnětů, které mají za cíl zlepšování znalostí, rozvoj výměny informací a osvědčených zkušeností, podporu inovačních přístupů a vyhodnocování zkušeností, s výjimkou jakéhokoli sbližování právních a správních předpisů členských států;
- b) směrnicemi stanovit minimální požadavky, které uplatní postupně s přihlédnutím ke stávajícím podmínkám a technickým předpisům jednotlivých členských států. v těchto směrniciích se Rada zdrží ukládání správních, finančních a právních omezení bránících zakládání a rozvoji malých a středních podniků.

Rada rozhoduje postupem podle článku 251 této smlouvy a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů, kromě oblastí uvedených v odst. 1 písm. c), d), f) a g) tohoto článku, v nichž Rada rozhoduje jednomyslně na návrh Komise po konzultaci Evropského parlamentu a zmíněných výborů.

Rada může jednomyslně na návrh Komise po konzultaci Evropského parlamentu rozhodnout o tom, že se postup uvedený v článku 251 vztahuje i na odst. 1 písm. d), f) a g) tohoto článku.

3. Členský stát může pověřit sociální partnery na jejich společnou žádost prováděním směrnic přijatých podle odstavců 2 a 3.

V takovém případě stát zajistí, že nejpozději ke dni, k němuž musí být směrnice přejata v souladu s článkem 249, provedou sociální partneři formou dohody nezbytná opatření a dotyčný členský stát přijme všechna nezbytná opatření, aby mohl kdykoli zaručit, že výsledků předepsaných směrnicí bude dosaženo.

4. Předpisy přijaté podle tohoto článku

- se nedotýkají svobody členských států vymezovat základní zásady svého systému sociálního zabezpečení a nesmějí významně ovlivňovat finanční rovnováhu,
- nebrání žádnému členskému státu, aby zachovával či zaváděl přísnější ochranná opatření, která jsou slučitelná s touto smlouvou.

5. Tento článek se nevztahuje na odměnu za práci, na právo sdružovat se na ochranu svých hospodářských zájmů, na právo na stávku ani na právo na výluku.“

10) V čl. 139 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou s výjimkou případů, kdy dotyčná dohoda obsahuje jedno nebo více ustanovení vztahujících se k některé z oblastí, v nichž je na základě čl. 137 odst. 2 vyžadována jednomyslnost. V takovém případě rozhoduje Rada jednomyslně.“

11) Článek 144 se nahrazuje tímto:

„Článek 144

Rada po konzultaci Evropského parlamentu zřídí poradní výbor pro sociální ochranu s cílem podpořit spolupráci mezi členskými státy a s Komisí v záležitostech sociální ochrany. Úkolem výboru je:

- sledovat sociální situaci a vývoj politik sociální ochrany v členských státech a ve Společenství,
- usnadňovat výměnu informací, zkušeností a ověřené praxe mezi členskými státy a s Komisí,
- aniž je dotčen článek 207, vypracovávat zprávy, zaujímat stanoviska nebo vyvíjet jiné činnosti v oblastech své působnosti, a to buď na žádost Rady nebo Komise, nebo z vlastního podnětu.

Při plnění svých úkolů naváže výbor vhodné styky se sociálními partnery.

Každý členský stát a Komise jmenují po dvou členech výboru.“

12) V článku 157 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Společenství přispívá k dosahování cílů uvedených v odstavci 1 prostřednictvím postupů a činností, které provádí v ostatních ustanoveních této smlouvy. Rada může v postupu podle článku 251 po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru rozhodnout o zvláštních opatřeních na podporu činností, které členské státy přijímají k dosažení cílů uvedených v odstavci 1.

V této hlavě se nestanoví rámec pro zavádění jakýchkoli opatření Společenství, která by mohla vést k narušení hospodářské soutěže nebo která obsahují daňová ustanovení nebo ustanovení týkající se práv a zájmů zaměstnanců.“

13) V článku 159 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Ukážou-li se specifické činnosti mimo fondy jako nezbytné, aniž jsou dotčena opatření, o nichž bylo rozhodnuto v rámci jiných politik Společenství, mohou být takovéto činnosti přijaty Radou postupem podle článku 251 po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů.“

14) V článku 161 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Ode dne 1. ledna 2007 rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise po obdržení souhlasu Evropského parlamentu a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů, pokud budou k tomuto dni přijaty víceleté finanční výhledy na období od 1. ledna 2007 a interinstitucionální dohoda s nimi související. Pokud se tak nestane, uplatňuje se postup stanovený v tomto pododstavci ode dne jejich přijetí.“

15) V článku 175 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od rozhodovacího postupu stanoveného v odstavci 1 a aniž je dotčen článek 95, přijme Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu, Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů:

- a) ustanovení především fiskální povahy;
- b) opatření týkající se
 - územního plánování,
 - hospodaření s vodními zdroji nebo týkající se přímo nebo nepřímo dostupnosti vodních zdrojů,
 - využívání půdy, s výjimkou hospodaření s odpady;
- b) opatření významně ovlivňující volbu členského státu mezi různými energetickými zdroji a základní skladbu jeho zásobování energií.

Rada může za podmínek stanovených v předchozím pododstavci stanovit, o kterých záležitostech podle tohoto odstavce bude rozhodovat kvalifikovanou většinou.“

16) V části třetí se vkládá nová hlava, která zní:

„HLAVA XXI

HOSPODÁŘSKÁ, FINANČNÍ A TECHNICKÁ SPOLUPRÁCE SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 181a

1. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této smlouvy, a zejména hlava XX, provádí Společenství v rámci svých pravomocí činnosti hospodářské, finanční a technické spolupráce se třetími zeměmi. Tyto činnosti doplňují činnosti prováděné členskými státy a jsou v souladu s rozvojovou politikou Společenství.

Politika Společenství v této oblasti přispívá k obecnému cíli rozvoje a upevňování demokracie a právního státu a k cíli zachování lidských práv a základních svobod.

2. Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu přijímá opatření nezbytná k provedení odstavce 1. Rada rozhoduje jednomyslně u dohod o přidružení podle článku 310 a u dohodu, které mají být uzavřeny se státy kandidujícími na přistoupení k Unii.

3. V rámci svých pravomocí spolupracují Společenství a členské státy se třetími zeměmi a příslušnými mezinárodními organizacemi. Způsoby spolupráce Společenství mohou být upraveny dohodami mezi Společenstvím a danými třetími stranami, jež jsou sjednávány a uzavírány v souladu s článkem 300.

První pododstavec se nedotýká pravomoci členských států vést jednání na mezinárodní úrovni a uzavírat mezinárodní smlouvy.“

17) V článku 189 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Počet členů Evropského parlamentu nepřekročí sedm set třicet dva.“

18) V článku 190 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Evropský parlament určí po vyžádání stanoviska Komise a se souhlasem Rady, vyjádřeným kvalifikovanou většinou, statut a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů. Veškerá pravidla a podmínky týkající se daňového režimu jeho stávajících nebo bývalých členů vyžadují v Radě jednomyslnost.“

19) V článku 191 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Rada upraví postupem podle článku 251 postavení politických stran na evropské úrovni, a zejména pravidla jejich financování.“

20) V článku 207 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, vysokého zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž je nápomocen náměstek generálního tajemníka odpovědný za

chod generálního sekretariátu. Generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka jmenuje Rada kvalifikovanou většinou.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.“

- 21) Článek 210 se nahrazuje tímto:

„*Článek 210*

Rada stanoví kvalifikovanou většinou platy, náhrady a důchody předsedy a členů Komise, předsedy, soudců, generálních advokátů a tajemníka Soudního dvora a členů a tajemníka Soudu prvního stupně. Stejnou většinou rovněž stanoví veškeré náhrady poskytované místo odměny.“

- 22) V článku 214 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Rada, která se sejde na úrovni hlav států a předsedů vlád, určí kvalifikovanou většinou osobu, kterou zamýšlí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Rada kvalifikovanou většinou po dohodě s designovaným předsedou přijme seznam ostatních osob, které zamýšlí jmenovat členy Komise, sestavený podle návrhů podaných každým členským státem.

Předseda a ostatní členové Komise, určení tímto způsobem, podléhají jako orgán schválení Evropským parlamentem. Poté předsedu a ostatní členy Komise jmenuje Rada kvalifikovanou většinou.“

- 23) Článek 215 se nahrazuje tímto:

„*Článek 215*

Funkce člena Komise zaniká kromě uplynutí funkčního období a úmrtí odstoupením nebo odvoláním.

Na místo člena, jenž odstoupil nebo zemřel, jmenuje Rada kvalifikovanou většinou náhradníka pro zbývající část funkčního období. Rada může jednomyslně rozhodnout, že ustanovit náhradníka není třeba.

V případě odstoupení, odvolání nebo úmrtí je předseda nahrazen na zbytek funkčního období. Při jmenování náhradníka předsedy se použije postup stanovený v čl. 214 odst. 2.

Mimo případy odvolání podle článku 216 zastávají členové Komise svou funkci až do okamžiku jmenování náhradníka nebo až do rozhodnutí Rady podle druhého pododstavce tohoto článku, že ustanovit náhradníka není třeba.“

- 24) Článek 217 se nahrazuje tímto:

„*Článek 217*

1. Komise vykonává svou činnost pod politickým vedením svého předsedy, jenž rozhoduje o její vnitřní organizaci, aby zajistil spojitost, výkonnost a kolegiální činnost.

2. Působnost Komise strukturuje a rozděluje mezi její členy předseda. Předseda může změnit rozdělení působnosti i během funkčního období. Členové Komise vykonávají úkoly, které jim předseda svěřil, pod jeho vedením.

3. Se souhlasem pléna Komise jmenuje předseda z jejích členů místopředsedy.

4. Člen Komise odstoupí, pokud jej o to předseda se souhlasem pléna Komise požádá.“

25) V článku 219 se zrušuje první pododstavec.

26) Článek 220 se nahrazuje tímto:

„Článek 220

Soudní dvůr a Soud prvního stupně zajišťují v rámci svých pravomocí dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy.

Navíc mohou být k Soudu prvního stupně připojeny soudní sbory za podmínek uvedených v článku 225a, aby v některých zvláštních oblastech vykonávaly soudní pravomoc podle této smlouvy.“

27) Článek 221 se nahrazuje tímto:

„Článek 221

Soudní dvůr se skládá z jednoho soudce z každého členského státu.

Soudní dvůr zasedá v senátech nebo ve velkém senátu v souladu s pravidly, které pro to stanoví statut Soudního dvora.

Stanoví-li tak statut, může Soudní dvůr zasedat též v plénu.“

28) Článek 222 se nahrazuje tímto:

„Článek 222

Soudnímu dvoru je nápomocno osm generálních advokátů. Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným usnesením zvýšit počet generálních advokátů.

Úlohou generálních advokátů je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí ve věcech, které podle statutu Soudního dvora vyžadují jeho přispění.“

29) Článek 223 se nahrazuje tímto:

„Článek 223

Soudci a generální advokáti Soudního dvora jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují všechny požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí v jejich zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců a generálních advokátů za podmínek stanovených statutem Soudního dvora.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Soudci a generální advokáti, jejichž funkční období skončilo, mohou být jmenováni opakovaně.

Soudní dvůr jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Soudní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.“

- 30) Článek 224 se nahrazuje tímto:

„Článek 224

Soud prvního stupně se skládá z nejméně jednoho soudce z každého členského státu. Počet soudců stanoví statut Soudního dvora. Statut může stanovit, že soudu jsou nápomocni generální advokáti.

Soudci Soudu prvního stupně jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu vysokých soudních funkcí. Jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let. Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců. Mohou být jmenováni opakovaně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudu prvního stupně na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Soud prvního stupně jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Soud prvního stupně přijme svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.

Nestanoví-li statut Soudního dvora jinak, vztahují se ustanovení této smlouvy týkající se Soudního dvora i na Soud prvního stupně.“

- 31) Článek 225 se nahrazuje tímto:

„Článek 225

1. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat v prvním stupni ve věcech uvedených v článcích 230, 232, 235, 236 a 238 s výjimkou těch, které jsou v působnosti některého soudního sboru nebo které statut vyhrazuje Soudnímu dvoru. Statut může stanovit, že Soud prvního stupně je příslušný i pro jiné věci.

Proti rozhodnutím Soudu prvního stupně na základě tohoto odstavce je možno za podmínek a v mezích stanovených statutem podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru, omezený na otázky práva.

2. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutí soudních sborů zřízených na základě článku 225a.

Rozhodnutí Soudu prvního stupně na základě tohoto odstavce mohou být výjimečně za podmínek a v mezích stanovených statutem přezkoumána Soudním dvorem v případě vážného ohrožení jednoty nebo spojitosti práva Společenství.

3. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat předběžné otázky podle článku 234 ve zvláštních oblastech určených statutem.

Má-li Soud prvního stupně za to, že věc vyžaduje zásadní rozhodnutí, jež může ovlivnit jednotu a spojitost práva Společenství, může věc předat k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

Rozhodnutí Soudu prvního stupně v předběžných otázkách mohou být výjimečně za podmínek a v mezích stanovených statutem přezkoumána Soudním dvorem v případě vážného ohrožení jednoty nebo spojitosti práva Společenství.“

32) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 225a

Rada může jednomyslným rozhodnutím, buď na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a Soudního dvora, nebo na žádost Soudního dvora a po konzultaci Evropského parlamentu, vytvořit soudní sbory příslušné rozhodovat v prvním stupni v některých věcech ve zvláštních oblastech.

Rozhodnutí o řízení soudního sboru stanoví pravidla pro jeho složení a upřesní působnost, která mu bude svěřena.

Proti rozhodnutí soudních sborů je možné podat opravný prostředek k Soudu prvního stupně, buď omezený na otázky práva, nebo stanoví-li tak rozhodnutí o zřízení soudního sboru, též ve skutkových otázkách.

Členové soudních sborů jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu soudcovské činnosti. Jmenuje je Rada jednomyslným usnesením.

Soudní sbory přijmou svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.

Nestanoví-li rozhodnutí o zřízení soudního sboru jinak, vztahují se ustanovení této smlouvy týkající se Soudního dvora a statut Soudního dvora i na soudní sbory.“

- 33) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 229a

Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této smlouvy, může Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu přijímat právní předpisy s cílem přenést na Soudní dvůr v míře, kterou Rada stanoví, pravomoc rozhodovat ve sporech týkajících se aktů přijatých na základě této smlouvy, kterými se na úrovni Společenství upravují práva k průmyslovému vlastnictví. Rada doporučí přijetí těchto předpisů členským státům v souladu s jejich ústavními předpisy.“

- 34) V článku 230 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Za tím účelem má pravomoc rozhodovat o žalobách podaných členskými státy, Evropským parlamentem, Radou nebo Komisí pro nepříslušnost, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení této smlouvy nebo právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci.

Soudní dvůr je za stejných podmínek příslušný rozhodovat o žalobách podaných Účetním dvorem a ECB k ochraně jejich práv.“

- 35) Článek 245 se nahrazuje tímto:

„Článek 245

Statut Soudního dvora se stanoví zvláštním protokolem.

Rada může jednomyslným usnesením, buď na žádost Soudního dvora a po konzultaci Evropského parlamentu a Komise, nebo na žádost Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a Soudního dvora, měnit ustanovení statutu s výjimkou hlavy I.“

- 36) Článek 247 se mění takto:

- a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Účetní dvůr se skládá z jednoho státního příslušníka každého členského státu.“

- b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členové Účetního dvora jsou jmenováni na dobu šesti let. Rada kvalifikovanou většinou po konzultaci Evropského parlamentu přijme

seznam členů sestavený podle návrhů podaných každým členským státem. Členové Účetního dvora mohou být jmenováni opakovaně.

Ze svého středu zvolí na dobu tří let předsedu Účetního dvora. Předseda může být zvolen opakovaně.“

37) Článek 248 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Účetní dvůr přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Společenství. Přezkoumává rovněž účetnictví všech příjmů a výdajů každého z orgánů zřízeného Společenstvím, pokud to jeho zřizovací akt nevylučuje.

Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o právnosti a řádnosti souvisejících operací, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto prohlášení může být doplněno zvláštními hodnoceními ke každé hlavní oblasti činnosti Společenství.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Účetní dvůr vypracuje po skončení každého rozpočtového roku výroční zprávu. Tato zpráva se předkládá ostatním orgánům Společenství a zveřejňuje se v *Úředním věstníku Evropské unie* spolu s odpověďmi orgánů na vyjádření Účetního dvora.

Účetní dvůr může dále kdykoli předkládat svá vyjádření k jednotlivým otázkám, zejména ve formě zvláštních zpráv, a na žádost některého orgánu Společenství zaujímat stanoviska.

Výroční zprávy, zvláštní zprávy a stanoviska přijímá Účetní dvůr většinou hlasů všech svých členů. Může nicméně vytvořit ze svého středu senáty pro přijímání určitých kategorií zpráv nebo stanovisek za podmínek stanovených v jeho jednacím řádu.

Je nápomocen Evropskému parlamentu a Radě při výkonu jejich pravomocí při kontrole provádění rozpočtu.

Účetní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.“

38) V čl. 254 odst. 1 a 2 se slova „v *Úředním věstníku Evropských společenství*“ nahrazují slovy „v *Úředním věstníku Evropské unie*“.

39) Článek 257 se nahrazuje tímto:

„Článek 257

Zřizuje se Hospodářský a sociální výbor s poradní funkcí.

Výbor se skládá z představitelů různých hospodářských a sociálních složek organizované občanské společnosti, zejména výrobců, zemědělců, dopravců, zaměstnanců, obchodníků a řemeslníků, příslušníků svobodných povolání, spotřebitelů a veřejnosti.“

40) Článek 258 se nahrazuje tímto:

„Článek 258

Počet členů Hospodářského a sociálního výboru nepřekročí tři sta padesát.

Počet členů výboru se stanoví takto:

Belgie	12
Dánsko	9
Německo	24
Řecko	12
Španělsko	21
Francie	24
Irsko	9
Itálie	24
Lucembursko	6
Nizozemsko	12
Rakousko	12
Portugalsko	12
Finsko	9
Švédsko	12
Spojené království	24.

Členové výboru nesmějí být vázáni žádnými příkazy. Vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Rada stanoví kvalifikovanou většinou odměny členů výboru.“

41) V článku 259 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členové výboru jsou jmenována na návrh členských států na čtyři roky. Rada kvalifikovanou většinou přijme seznam členů sestavený podle

návrhů podaných každým členským státem. Členové mohou být jmenováni opakovaně.“

42) Článek 263 se nahrazuje tímto:

„Článek 263

Zřizuje se výbor jako poradní orgán (dále jen „Výbor regionů“) tvořený zástupci regionální a místní samosprávy, kteří buď mají volební mandát v některé regionální nebo místní samosprávné jednotce, nebo jsou politicky odpovědní volenému sboru.

Počet členů výboru nepřekročí tři sta padesát.

Počet členů výboru se stanoví takto:

Belgie	12
Dánsko	9
Německo	24
Řecko	12
Španělsko	21
Francie	24
Irsko	9
Itálie	24
Lucembursko	6
Nizozemsko	12
Rakousko	12
Portugalsko	12
Finsko	9
Švédsko	12
Spojené království	24.

Členové výboru a stejný počet náhradníků jsou jmenováni na čtyři roky na návrh příslušných členských států. Mohou být jmenováni opakovaně. Rada kvalifikovanou většinou přijme seznam členů sestavený podle návrhů podaných každým členským státem. Uplynutím mandátu uvedeného v prvním pododstavci, na jehož základě byli navrženi, končí funkční období členů výboru a členové výboru jsou stejným postupem nahrazeni na zbytek funkčního období. Nemohou být současně členy Evropského parlamentu.

Členové výboru nesmějí být vázáni žádnými příkazy. Vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.“

43) Článek 266 se nahrazuje tímto:

„*Článek 266*

Evropská investiční banka má právní subjektivitu.

Členy Evropské investiční banky jsou členské státy.

Statut Evropské investiční banky je obsažen v protokolu připojeném k této smlouvě. Rada může jednomyslným usnesením, buď na žádost Evropské investiční banky a po konzultaci Evropského parlamentu a Komise, nebo na žádost Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a Evropské investiční banky, měnit články 4, 11, 12 a čl. 18 odst. 5 statutu Evropské investiční banky.“

44) Článek 279 se nahrazuje tímto:

„*Článek 279*

1. Rada na návrh Komise, po konzultaci Evropského parlamentu a po obdržení stanoviska Účetního dvora jednomyslně:

- a) vydá finanční nařízení určující zejména podrobnosti týkající se sestavování a provádění rozpočtu a kontroly a ověření účetnictví,
- b) stanoví pravidla a organizuje kontrolu odpovědnosti finančních kontrolorů, vedoucích zaměstnanců a účetních.

Ode dne 1. ledna 2007 rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise, po konzultaci Evropského parlamentu a po obdržení stanoviska Účetního dvora.

2. Rada na návrh Komise, po konzultaci Evropského parlamentu a po obdržení stanoviska Účetního dvora jednomyslně určí podrobnosti a postupy, kterými se rozpočtové příjmy v rámci systému vlastních zdrojů Společenství dávají k dispozici Komisi, a přijme opatření, která se v případě potřeby použijí ke krytí hotovostních nároků.“

45) Článek 290 se nahrazuje tímto:

„*Článek 290*

Pravidla pro používání úředních jazyků v orgánech Společenství stanoví Rada jednomyslně; pravidla obsažená ve statutu Soudního dvora tím nejsou dotčena.“

46) Článek 300 se mění takto:

- a) v odstavci 2 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Odchylně od odstavce 3 se použije stejný postup i pro rozhodování o pozastavení uplatňování dohody nebo pro účely vypracování postoje, který je přijat jménem Společenství v orgánu vytvořeném dohodou, pokud je tento orgán zmocněn přijímat rozhodnutí s právními účinky, s výjimkou rozhodnutí doplňujících nebo pozměňujících institucionální rámec dohody.

Evropský parlament je okamžitě a úplně informován o veškerých rozhodnutích přijatých podle tohoto odstavce, která se týkají prozatímního uplatňování nebo pozastavení platnosti dohod nebo vypracování postoje Společenství v orgánu vytvořeném dohodou.“

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Evropský parlament, Rada, Komise nebo členský stát si mohou předem vyžádat posudek Soudního dvora o slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními této smlouvy. Je-li posudek Soudního dvora odmítavý, může dohoda vstoupit v platnost jen v souladu s článkem 48 Smlouvy o Evropské unii.“

47) Článek 309 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se slova „s čl. 7 odst. 2“ nahrazují slovy „s čl. 7 odst. 3“;
- b) v odstavci 2 se slova „s čl. 7 odst. 1“ nahrazují slovy „s čl. 7 odst. 2“.

Článek 3

Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii se mění v souladu s ustanoveními tohoto článku.

1) V článku 107 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Počet členů Evropského parlamentu nepřekročí sedm set třicet dva.“

2) V článku 108 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Evropský parlament určí po vyžádání stanoviska Komise a se souhlasem Rady, vyjádřeným kvalifikovanou většinou, statut a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů. Veškerá pravidla a podmínky týkající se daňového režimu jeho stávajících nebo bývalých členů vyžadují v Radě jednomyslnost.“

3) V článku 121 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, vysokého zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž je nápomocen náměstek generálního tajemníka odpovědný za chod generálního sekretariátu. Generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka jmenuje Rada kvalifikovanou většinou.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.“

- 4) V článku 127 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Rada, která se sejde na úrovni hlav států a předsedů vlád, určí kvalifikovanou většinou osobu, kterou zamýšlí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Rada kvalifikovanou většinou po dohodě s designovaným předsedou přijme seznam ostatních osob, které zamýšlí jmenovat členy Komise, sestavený podle návrhů podaných každým členským státem.

Předseda a ostatní členové Komise, určení tímto způsobem, podléhají jako orgán schválení Evropským parlamentem. Poté předsedu a ostatní členy Komise jmenuje Rada kvalifikovanou většinou.“

- 5) Článek 128 se nahrazuje tímto:

„*Článek 128*

Funkce člena Komise zaniká kromě uplynutí funkčního období a úmrtí odstoupením nebo odvoláním.

Na místo člena, jenž odstoupil nebo zemřel, jmenuje Rada kvalifikovanou většinou náhradníka pro zbývající část funkčního období. Rada může jednomyslně rozhodnout, že ustanovit náhradníka není třeba.

V případě odstoupení, odvolání nebo úmrtí je předseda nahrazen na zbytek funkčního období. Při jmenování náhradníka předsedy se použije postup stanovený v čl. 127 odst. 2.

Mimo případy odvolání podle článku 129 zastávají členové Komise svou funkci až do okamžiku jmenování náhradníka nebo až do rozhodnutí Rady podle druhého pododstavce tohoto článku, že ustanovit náhradníka není třeba.“

- 6) Článek 130 se nahrazuje tímto:

„*Článek 130*

1. Komise vykonává svou činnost pod politickým vedením svého předsedy, jenž rozhoduje o její vnitřní organizaci, aby zajistil spojitost, výkonnost a kolegiální činnost.

2. Působnost Komise strukturuje a rozděluje mezi její členy předseda. Předseda může změnit rozdělení působnosti i během funkčního období. Členové Komise vykonávají úkoly, které jim předseda svěřil, pod jeho vedením.

3. Se souhlasem pléna Komise jmenuje předseda z jejích členů místopředsedy.

4. Člen Komise odstoupí, pokud jej o to předseda se souhlasem pléna Komise požádá.“

7) V článku 132 se zrušuje první pododstavec.

8) Článek 136 se nahrazuje tímto:

„Článek 136

Soudní dvůr a Soud prvního stupně zajišťují v rámci svých pravomocí dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy.

Navíc mohou být k Soudu prvního stupně připojeny soudní sbory za podmínek uvedených v článku 140b, aby v některých zvláštních oblastech vykonávaly soudní pravomoc podle této smlouvy.“

9) Článek 137 se nahrazuje tímto:

„Článek 137

Soudní dvůr se skládá z jednoho soudce z každého členského státu.

Soudní dvůr zasedá v senátech nebo ve velkém senátu v souladu s pravidly, které pro to stanoví statut Soudního dvora.

Stanoví-li tak statut, může Soudní dvůr zasedat též v plénu.“

10) Článek 138 se nahrazuje tímto:

„Článek 138

Soudnímu dvoru je nápomocno osm generálních advokátů. Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným usnesením zvýšit počet generálních advokátů.

Úlohou generálních advokátů je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí ve věcech, které podle statutu Soudního dvora vyžadují jeho přispění.“

11) Článek 139 se nahrazuje tímto:

„Článek 139

Soudci a generální advokáti Soudního dvora jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují všechny požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí v jejich zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců a generálních advokátů za podmínek stanovených statutem Soudního dvora.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Soudci a generální advokáti, jejichž funkční období skončilo, mohou být jmenováni opakovaně.

Soudní dvůr jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Soudní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.“

12) Článek 140 se nahrazuje tímto:

„Článek 140

Soud prvního stupně se skládá z nejméně jednoho soudce z každého členského státu. Počet soudců stanoví statut Soudního dvora. Statut může stanovit, že soudu jsou nápomocni generální advokáti.

Soudci Soudu prvního stupně jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu vysokých soudních funkcí. Jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let. Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců. Mohou být jmenováni opakovaně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudu prvního stupně na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Soud prvního stupně jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Soud prvního stupně přijme svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.

Nestanoví-li statut Soudního dvora jinak, vztahují se ustanovení této smlouvy týkající se Soudního dvora i na Soud prvního stupně.“

13) Článek 140a se nahrazuje tímto:

„Článek 140a

1. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat v prvním stupni ve věcech uvedených v článcích 146, 148, 151, 152 a 153 s výjimkou těch, které jsou v působnosti některého soudního sboru nebo které statut vyhrazuje Soudnímu dvoru. Statut může stanovit, že Soud prvního stupně je příslušný i pro jiné věci.

Proti rozhodnutím Soudu prvního stupně na základě tohoto odstavce je možno za podmínek a v mezích stanovených statutem podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru, omezený na otázky práva.

2. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutí soudních sborů zřízených na základě článku 140b.

Rozhodnutí Soudu prvního stupně na základě tohoto odstavce mohou být výjimečně za podmínek a v mezích stanovených statutem přezkoumána Soudním dvorem v případě vážného ohrožení jednoty nebo spojitosti práva Společenství.

3. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat předběžné otázky podle článku 150 ve zvláštních oblastech určených statutem.

Má-li Soud prvního stupně za to, že věc vyžaduje zásadní rozhodnutí, jež může ovlivnit jednotu a spojitost práva Společenství, může věc předat k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

Rozhodnutí Soudu prvního stupně v předběžných otázkách mohou být výjimečně za podmínek a v mezích stanovených statutem přezkoumána Soudním dvorem v případě vážného ohrožení jednoty nebo spojitosti práva Společenství.“

14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 140b

Rada může jednomyslným rozhodnutím, buď na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a Soudního dvora, nebo na žádost Soudního dvora a po konzultaci Evropského parlamentu, vytvořit soudní sbory příslušné rozhodovat v prvním stupni v některých věcech ve zvláštních oblastech.

Rozhodnutí o řízení soudního sboru stanoví pravidla pro jeho složení a upřesní působnost, která mu bude svěřena.

Proti rozhodnutí soudních sborů je možné podat opravný prostředek k Soudu prvního stupně, buď omezený na otázky práva, nebo stanoví-li tak rozhodnutí o zřízení soudního sboru, též ve skutkových otázkách.

Členové soudních sborů jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu soudcovské činnosti. Jmenuje je Rada jednomyslným usnesením.

Soudní sbory přijmou svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.

Nestanoví-li rozhodnutí o zřízení soudního sboru jinak, vztahují se ustanovení této smlouvy týkající se Soudního dvora a statut Soudního dvora i na soudní sbory.“

15) V článku 146 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Za tím účelem má pravomoc rozhodovat o žalobách podaných členskými státy, Evropským parlamentem, Radou nebo Komisí pro nepřislusnost, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení této smlouvy nebo právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci.

Soudní dvůr je za stejných podmínek příslušný rozhodovat o žalobách podaných Účetním dvorem a ECB k ochraně jejich práv.“

16) Článek 160 se nahrazuje tímto:

„*Článek 160*

Statut Soudního dvora se stanoví zvláštním protokolem.

Rada může jednomyslným usnesením, buď na žádost Soudního dvora a po konzultaci Evropského parlamentu a Komise, nebo na žádost Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a Soudního dvora, měnit ustanovení statutu s výjimkou hlavy I.“

17) Článek 160b se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Účetní dvůr se skládá z jednoho státního příslušníka každého členského státu.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členové Účetního dvora jsou jmenováni na dobu šesti let. Rada kvalifikovanou většinou po konzultaci Evropského parlamentu přijme seznam členů sestavený podle návrhů podaných každým členským státem. Členové Účetního dvora mohou být jmenováni opakovaně.

Ze svého středu zvolí na dobu tří let předsedu Účetního dvora. Předseda může být zvolen opakovaně.“

18) Článek 160c se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Účetní dvůr přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Společenství. Přezkoumává rovněž účetnictví všech příjmů a výdajů každého z orgánů zřízeného Společenstvím, pokud to jeho zřizovací akt nevyklučuje.

Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o právnosti a řádnosti souvisejících operací, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto prohlášení může být doplněno zvláštními hodnoceními ke každé hlavní oblasti činnosti Společenství.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Účetní dvůr vypracuje po skončení každého rozpočtového roku výroční zprávu. Tato zpráva se předkládá ostatním orgánům Společenství a zveřejňuje se v *Úředním věstníku Evropské unie* spolu s odpověďmi orgánů na vyjádření Účetního dvora.

Účetní dvůr může dále kdykoli předkládat svá vyjádření k jednotlivým otázkám, zejména ve formě zvláštních zpráv, a na žádost některého orgánu Společenství zaujímat stanoviska.

Výroční zprávy, zvláštní zprávy a stanoviska přijímá Účetní dvůr většinou hlasů všech svých členů. Může nicméně vytvořit ze svého středu senáty pro přijímání určitých kategorií zpráv nebo stanovisek za podmínek stanovených v jeho jednacím řádu.

Je nápomocen Evropskému parlamentu a Radě při výkonu jejich pravomocí při kontrole provádění rozpočtu.

Účetní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.“

19) V čl. 163 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Nařízení jsou vyhlášována v *Úředním věstníku Evropské unie*. Vstupují v platnost dnem, který je v nich stanoven, jinak dvacátým dnem po vyhlášení.“

20) Článek 165 se nahrazuje tímto:

„*Článek 165*

Zřizuje se Hospodářský a sociální výbor s poradní funkcí.

Výbor se skládá z představitelů různých hospodářských a sociálních složek organizované občanské společnosti, zejména výrobců, zemědělců, dopravců, zaměstnanců, obchodníků a řemeslníků, příslušníků svobodných povolání, spotřebitelů a veřejnosti.“

21) Článek 166 se nahrazuje tímto:

„*Článek 166*

Počet členů Hospodářského a sociálního výboru nepřekročí tři sta padesát.

Počet členů výboru se stanoví takto:

Belgie	12
Dánsko	9
Německo	24
Řecko	12
Španělsko	21
Francie	24
Irsko	9

Itálie	24
Lucembursko	6
Nizozemsko	12
Rakousko	12
Portugalsko	12
Finsko	9
Švédsko	12
Spojené království	24.

Členové výboru nesmějí být vázáni žádnými příkazy. Vykonávají své funkce zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství.

Rada stanoví kvalifikovanou většinou odměny členů výboru.“

22) V článku 167 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členové výboru jsou jmenována na návrh členských států na čtyři roky. Rada kvalifikovanou většinou přijme seznam členů sestavený podle návrhů podaných každým členským státem. Členové mohou být jmenováni opakovaně.“

23) Článek 183 se nahrazuje tímto:

„*Článek 183*

1. Rada na návrh Komise, po konzultaci Evropského parlamentu a po obdržení stanoviska Účetního dvora jednomyslně:

- a) vydá finanční nařízení určující zejména podrobnosti týkající se sestavování a provádění rozpočtu a kontroly a ověření účetnictví,
- b) stanoví pravidla a organizuje kontrolu odpovědnosti finančních kontrolorů, vedoucích zaměstnanců a účetních.

Ode dne 1. ledna 2007 rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise, po konzultaci Evropského parlamentu a po obdržení stanoviska Účetního dvora.

2. Rada na návrh Komise, po konzultaci Evropského parlamentu a po obdržení stanoviska Účetního dvora jednomyslně určí podrobnosti a postupy, kterými se rozpočtové příjmy v rámci systému vlastních zdrojů Společenství dávají k dispozici Komisi, a přijme opatření, která se v případě potřeby použijí ke krytí hotovostních nároků.“

24) Článek 190 se nahrazuje tímto:

„Článek 190

Pravidla pro používání úředních jazyků v orgánech Společenství stanoví Rada jednomyslně; pravidla obsažená ve statutu Soudního dvora tím nejsou dotčena.“

- 25) Článek 204 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se slova „s čl. F.1 odst. 2“ nahrazují slovy „s čl. 7 odst. 3“;
 - b) v odstavci 2 se slova „s čl. F.1 odst. 1“ nahrazují slovy „s čl. 7 odst. 2“ a slova „v čl. F odst. 1“ se nahrazují slovy „v čl. 6 odst. 1“.

Článek 4

Smlouva o založení Evropského společenství uhlí a oceli se mění v souladu s ustanoveními tohoto článku.

- 1) V článku 10 se odstavec 2 nahrazuje tímto:
- „2. Rada, která se sejde na úrovni hlav států a předsedů vlád, určí kvalifikovanou většinou osobu, kterou zamýšlí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Rada kvalifikovanou většinou po dohodě s designovaným předsedou přijme seznam ostatních osob, které zamýšlí jmenovat členy Komise, sestavený podle návrhů podaných každým členským státem.

Předseda a ostatní členové Komise, určení tímto způsobem, podléhají jako orgán schválení Evropským parlamentem. Poté předsedu a ostatní členy Komise jmenuje Rada kvalifikovanou většinou.“

- 2) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

1. Komise vykonává svou činnost pod politickým vedením svého předsedy, jenž rozhoduje o její vnitřní organizaci, aby zajistil spojitost, výkonnost a kolegiální její činnosti.

2. Působnost Komise strukturuje a rozděluje mezi její členy předseda. Předseda může změnit rozdělení působnosti i během funkčního období. Členové Komise vykonávají úkoly, které jim předseda svěří, pod jeho vedením.

3. Se souhlasem pléna Komise jmenuje předseda z jejích členů místopředsedy.

4. Člen Komise odstoupí, pokud jej o to předseda se souhlasem pléna Komise požádá.“

- 3) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Funkce člena Komise zaniká kromě uplynutí funkčního období a úmrtí odstoupením nebo odvoláním.

Na místo člena, jenž odstoupil nebo zemřel, jmenuje Rada kvalifikovanou většinou náhradníka pro zbývající část funkčního období. Rada může jednomyslně rozhodnout, že ustanovit náhradníka není třeba.

V případě odstoupení, odvolání nebo úmrtí je předseda nahrazen na zbytek funkčního období. Při jmenování náhradníka předsedy se použije postup stanovený v čl. 10 odst. 2.

Mimo případy odvolání podle článku 12a zastávají členové Komise svou funkci až do okamžiku jmenování náhradníka nebo až do rozhodnutí Rady podle druhého pododstavce tohoto článku, že ustanovit náhradníka není třeba.“

- 4) V článku 13 se zrušuje první pododstavec.
5) V článku 20 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Počet členů Evropského parlamentu nepřekročí sedm set třicet dva.“

- 6) V článku 21 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Evropský parlament určí po vyžádání stanoviska Komise a se souhlasem Rady, vyjádřeným kvalifikovanou většinou, statut a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů. Veškerá pravidla a podmínky týkající se daňového režimu jeho stávajících nebo bývalých členů vyžadují v Radě jednomyslnost.“

- 7) V článku 30 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, vysokého zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž je nápomocen náměstek generálního tajemníka odpovědný za chod generálního sekretariátu. Generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka jmenuje Rada kvalifikovanou většinou.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.“

- 8) Článek 31 se nahrazuje tímto:

„Článek 31

Soudní dvůr a Soud prvního stupně zajišťují v rámci svých pravomocí dodržování práva při výkladu a provádění této smlouvy.

Navíc mohou být k Soudu prvního stupně připojeny soudní sbory za podmínek uvedených v článku 32e, aby v některých zvláštních oblastech vykonávaly soudní pravomoc podle této smlouvy.“

9) Článek 32 se nahrazuje tímto:

„Článek 32

Soudní dvůr se skládá z jednoho soudce z každého členského státu.

Soudní dvůr zasedá v senátech nebo ve velkém senátu v souladu s pravidly, které pro to stanoví statut Soudního dvora.

Stanoví-li tak statut, může Soudní dvůr zasedat též v plénu.“

10) Článek 32a se nahrazuje tímto:

„Článek 32a

Soudnímu dvoru je nápomocno osm generálních advokátů. Na žádost Soudního dvora může Rada jednomyslným usnesením zvýšit počet generálních advokátů.

Úlohou generálních advokátů je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí ve věcech, které podle statutu Soudního dvora vyžadují jeho přispění.“

11) Článek 32b se nahrazuje tímto:

„Článek 32b

Soudci a generální advokáti Soudního dvora jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a které splňují všechny požadavky nezbytné k výkonu nejvyšších soudních funkcí v jejich zemích nebo jsou obecně uznávanými znalci práva; jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let.

Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců a generálních advokátů za podmínek stanovených statutem Soudního dvora.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Soudci a generální advokáti, jejichž funkční období skončilo, mohou být jmenováni opakovaně.

Soudní dvůr jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Soudní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.“

12) Článek 32c se nahrazuje tímto:

„Článek 32c

Soud prvního stupně se skládá z nejméně jednoho soudce z každého členského státu. Počet soudců stanoví statut Soudního dvora. Statut může stanovit, že soudu jsou nápomocni generální advokáti.

Soudci Soudu prvního stupně jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu vysokých soudních funkcí. Jsou jmenováni vzájemnou dohodou vlád členských států na dobu šesti let. Každé tři roky dochází k částečné obměně soudců. Mohou být jmenováni opakovaně.

Soudci volí ze svého středu předsedu Soudu prvního stupně na dobu tří let. Předseda může být zvolen opakovaně.

Soud prvního stupně jmenuje svého tajemníka a upraví jeho postavení.

Soud prvního stupně přijme svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.

Nestanoví-li statut Soudního dvora jinak, vztahují se ustanovení této smlouvy týkající se Soudního dvora i na Soud prvního stupně.“

- 13) Článek 32d se nahrazuje tímto:

„Článek 32d

1. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat v prvním stupni ve věcech uvedených v článcích 33, 34, 35, 36, 38, 40 a 42 s výjimkou těch, které jsou v působnosti některého soudního sboru nebo které statut vyhrazuje Soudnímu dvoru. Statut může stanovit, že Soud prvního stupně je příslušný i pro jiné věci.

Proti rozhodnutím Soudu prvního stupně na základě tohoto odstavce je možno za podmínek a v mezích stanovených statutem podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru, omezený na otázky práva.

2. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat o opravných prostředcích proti rozhodnutí soudních sborů zřízených na základě článku 32e.

Rozhodnutí Soudu prvního stupně na základě tohoto odstavce mohou být výjimečně za podmínek a v mezích stanovených statutem přezkoumána Soudním dvorem v případě vážného ohrožení jednoty nebo spojitosti práva Společenství.

3. Soud prvního stupně je příslušný rozhodovat předběžné otázky podle článku 41 ve zvláštních oblastech určených statutem.

Má-li Soud prvního stupně za to, že věc vyžaduje zásadní rozhodnutí, jež může ovlivnit jednotu a spojitost práva Společenství, může věc předat k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

Rozhodnutí Soudu prvního stupně v předběžných otázkách mohou být výjimečně za podmínek a v mezích stanovených statutem přezkoumána Soudním dvorem v případě vážného ohrožení jednoty nebo spojitosti práva Společenství.“

- 14) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 32e

Rada může jednomyslným rozhodnutím, buď na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a Soudního dvora, nebo na žádost Soudního dvora a po konzultaci Evropského parlamentu, vytvořit soudní sbory příslušné rozhodovat v prvním stupni v některých věcech ve zvláštních oblastech.

Rozhodnutí o řízení soudního sboru stanoví pravidla pro jeho složení a upřesní působnost, která mu bude svěřena.

Proti rozhodnutí soudních sborů je možné podat opravný prostředek k Soudu prvního stupně, buď omezený na otázky práva, nebo stanoví-li tak rozhodnutí o zřízení soudního sboru, též ve skutkových otázkách.

Členové soudních sborů jsou vybíráni z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a jsou způsobilé k výkonu soudcovské činnosti. Jmenuje je Rada jednomyslným usnesením.

Soudní sbory přijmou svůj jednací řád po dohodě se Soudním dvorem. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.

Nestanoví-li rozhodnutí o zřízení soudního sboru jinak, vztahují se ustanovení této smlouvy týkající se Soudního dvora a statut Soudního dvora i na soudní sbory.“

- 15) Článek 33 se mění takto:

- a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Soudní dvůr je příslušný k projednání žalob podaných členským státem, Evropským parlamentem nebo Radou na prohlášení rozhodnutí nebo doporučení Komise za neplatné pro nepříslušnost, pro porušení podstatných formálních náležitostí, pro porušení této smlouvy nebo právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci. Přezkum Soudním dvorem však nezahrnuje hodnocení stavu vyplývajícího z hospodářských skutečností či okolností, na jejichž základě Komise přijala rozhodnutí nebo podala doporučení, s výjimkou případů, kdy je Komisi vytýkáno zneužití pravomoci nebo zjevné neplnění ustanovení této smlouvy nebo právního předpisu týkajícího se jejího provádění.“

- b) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Soudní dvůr je za stejných podmínek příslušný rozhodovat o žalobách podaných Účetním dvorem k ochraně jeho práv.“

16) Článek 45 se nahrazuje tímto:

„*Článek 45*

Statut Soudního dvora se stanoví zvláštním protokolem.

Rada může jednomyslným usnesením, buď na žádost Soudního dvora a po konzultaci Evropského parlamentu a Komise, nebo na žádost Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a Soudního dvora, měnit ustanovení statutu s výjimkou hlavy I.“

17) Článek 45b se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Účetní dvůr se skládá z jednoho státního příslušníka každého členského státu.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členové Účetního dvora jsou jmenováni na dobu šesti let. Rada kvalifikovanou většinou po konzultaci Evropského parlamentu přijme seznam členů sestavený podle návrhů podaných každým členským státem. Členové Účetního dvora mohou být jmenováni opakovaně.

Ze svého středu zvolí na dobu tří let předsedu Účetního dvora. Předseda může být zvolen opakovaně.“

18) Článek 45c se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Účetní dvůr přezkoumává účetnictví všech příjmů a výdajů Společenství. Přezkoumává rovněž účetnictví všech příjmů a výdajů každého z orgánů zřízeného Společenstvím, pokud to jeho zřizovací akt nevyklučuje.

Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o právnosti a řádnosti souvisejících operací, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto prohlášení může být doplněno zvláštními hodnoceními ke každé hlavní oblasti činnosti Společenství.“

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Účetní dvůr vypracuje po skončení každého rozpočtového roku výroční zprávu. Tato zpráva se předkládá ostatním orgánům Společenství a zveřejňuje se v *Úředním věstníku Evropské unie* spolu s odpověďmi orgánů na vyjádření Účetního dvora.

Účetní dvůr může dále kdykoli předkládat svá vyjádření k jednotlivým otázkám, zejména ve formě zvláštních zpráv, a na žádost některého orgánu Společenství zaujímat stanoviska.

Výroční zprávy, zvláštní zprávy a stanoviska přijímá Účetní dvůr většinou hlasů všech svých členů. Může nicméně vytvořit ze svého středu senáty pro přijímání určitých kategorií zpráv nebo stanovisek za podmínek stanovených v jeho jednacím řádu.

Je nápomocen Evropskému parlamentu a Radě při výkonu jejich pravomocí při kontrole provádění rozpočtu.

Účetní dvůr přijme svůj jednací řád. Jednací řád musí schválit Rada kvalifikovanou většinou.“

19) Článek 96 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se slova „s čl. F.1 odst. 2“ nahrazují slovy „s čl. 7 odst. 3“;
- b) v odstavci 2 se slova „s čl. F.1 odst. 1“ nahrazují slovy „s čl. 7 odst. 2“ a slova „v čl. F odst. 1“ se nahrazují slovy „v čl. 6 odst. 1“.

Článek 5

Protokol o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky se mění v souladu s ustanoveními tohoto článku.

V článku 10 se připojuje nový odstavec, který zní:

„10.6 Rada zasedající na úrovni hlav států nebo předsedů vlád může změnit článek 10.2 jednomyslně buď na doporučení ECB a po konzultaci Evropského parlamentu a Komise, nebo na doporučení Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a ECB. Rada doporučí přijetí těchto změn členskými státy. Tyto změny vstoupí v platnost poté, co je ratifikují všechny členské státy v souladu se svými příslušnými ústavními předpisy.

Přijetí doporučení ECB podle tohoto odstavce vyžaduje jednomyslné rozhodnutí Rady guvernérů.“

Článek 6

Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství se mění v souladu s ustanoveními tohoto článku.

Článek 21 se nahrazuje tímto:

„*Článek 21*

Články 12 až 15 a 18 se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a asistenty zpravodajů při Soudním dvoru a na členy a tajemníka Soudu

prvního stupně, aniž je dotčen článek 3 protokolu o statutu Soudního dvora týkající se soudní imunity soudců a generálních advokátů.“

ČÁST DRUHÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 7

Články 1 až 20, 44, 45 čl. 46 druhý a třetí pododstavec a články 47 až 49, 51, 52, 54 a 55 protokolu o statutu Soudního dvora Evropského společenství uhlí a oceli se zrušují.

Článek 8

Aniž jsou dotčena ustanovení statutu Soudního dvora Evropského společenství uhlí a oceli, která zůstávají v platnosti, použijí se ustanovení protokolu o statutu Soudního dvora připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě založení Evropského společenství a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii, pokud Soudní dvůr vykonává své pravomoci na základě ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli.

Článek 9

Protokoly o statutu Soudního dvora připojené ke Smlouvě založení Evropského společenství a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii se zrušují a nahrazují protokolem o statutu Soudního dvora připojenému touto smlouvou ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě založení Evropského společenství a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 10

Rozhodnutí Rady 88/591/ESUO, EHS, Euratom ze dne 24. října 1988 o zřízení Soudu prvního stupně Evropských společenství ve znění pozdějších předpisů se zrušuje s výjimkou článku 3, pokud se týče výkonu pravomocí, které Soudnímu dvoru svěřuje Smlouva o založení Evropského společenství uhlí a oceli, Soudem prvního stupně na základě uvedeného článku.

Článek 11

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

Článek 12

1. Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.
2. Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne druhého měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední.

Článek 13

Tato smlouva sepsaná v jediném prvopisu v anglickém, dánském, finském, francouzském, německém, nizozemském, irském, italském, portugalském, řeckém, španělském a švédském jazyce, přičemž každé znění má stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci své podpisy pod tuto smlouvu.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Tratado.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

Εις πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα συνθήκη.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés on apposé leurs signatures au bas du présent traité.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Tratado.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Till bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknad detta fördrag.

V Nice dne dvacátého šestého února roku dva tisíce jedna.

Hecho en Niza, el veintiséis de febrero de dos mil uno.

Udfærdiget i Nice, den seksogtyvende februar to tusind og et.

Geschehen zu Nizza am sechszwanzigsten Februar zweitausendeins.

Έγινε στο Νίκαια, στις είκοσι έξη Φεβρουαρίου του έτους δύο χιλιάδες ένα.

Done at Nice this twenty-sixth day of February in the year two thousand and one.

Fait à Nice, le vingt-six février de l'an deux mil un.

Arna dhéanamh in Nice ar an séú lá is fiche d'Fheabhra sa bhliain dhá mhíle is a haon.

Fatto a Nizza, addì ventisei febbraio duemilauno.

Gedaan te Nice, de zesentwintigste februari tweeduizend en een.

Feito em Nice, em vinte e seis de Fevereiro de dois mil e um.

Tehty Nizzassa kahdentenäkymmenentenäkuudentena helmikuuta 2001.

Utfærdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Für Seine Majestät den König der Belgier

Michel

Cette signature engage également la Commnauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Bussels Hoofstadelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Morgens Lykketoft

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Joschka Fischer

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Γεώργιος Θ Παπανδρέου

Por Su Majestad el ey de España

Josep Piqué

Por le Président de la République française

Hubert Védrine

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

For the President of Ireland

Brian Cowen

Per il Presidente della Repubblica italiana

L. Dini

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Polfer

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

J.J. van Aartsen

Für den Bundespräsidenten der republik Österreich

B. Ferrero-Waldner

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

För Republiken Finlands President

Erkki Tuomioja

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A. Lindh

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern
Ireland

Robin Cook

PROTOKOLY

PROTOKOL PŘIPOJENÝ KE SMLouvĚ O EVROPSKÉ UNII A KE SMLouvÁM O ZALOŽENÍ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

PROTOKOL O ROZŠÍŘENÍ EVROPSKÉ UNIE

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘIJALY dále uvedená ustanovení, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvám o založení Evropských společenství:

Článek 1

Zrušení protokolu o orgánech

Zrušuje se Protokol o orgánech s ohledem na rozšíření Evropské unie, připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvám o založení Evropských společenství.

Článek 2

Ustanovení o Evropském parlamentu

1. Ode dne 1. ledna 2004 s účinností ode dne začátku volebního období 2004-2009 se v čl. 190 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství a v čl. 108 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii první pododstavce nahrazují tímto:

„Počet poslanců volených v jednotlivých členských státech je následující:

Belgie	22
Dánsko	13
Německo	99
Řecko	22
Španělsko	50

Francie	72
Irsko	12
Itálie	72
Lucembursko	6
Nizozemsko	25
Rakousko	17
Portugalsko	22
Finsko	13
Švédsko	18
Spojené království	72.“

2 S výhradou odstavce 3 je celková počet poslanců Evropského parlamentu ve volebním období 2004-2009 roven počtu poslanců uvedenému v čl. 190 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství a v čl. 108 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, k němuž se připočte počet poslanců nových členských států vyplývající ze smluv o přistoupení podepsaných nejpozději dne 1. ledna 2004.

3. V případě, že celkový počet poslanců uvedený v odstavci 2 bude nižší než sedm set třicet dva, provede se poměrná oprava počtu poslanců, kteří mají být zvoleni v každém členském státě, tak, aby jejich celkový počet byl co nejbližší sedmi stům třiceti dvěma, přičemž však tato oprava nesmí vést k tomu, aby počet poslanců, kteří mají být zvoleni v každém členském státě, překročil počet stanovený v čl. 190 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství a v čl. 108 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii pro volební období 1999-2004.

Rada přijme k tomuto účelu rozhodnutí.

4. Odchylně od čl. 189 druhého pododstavce Smlouvy o založení Evropského společenství a od čl. 107 druhého pododstavce Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, v případě vstupu smluv o přistoupení v platnost po přijetí rozhodnutí Rady podle odst. 3 druhého pododstavce tohoto článku může počet poslanců Evropského parlamentu dočasně překročit sedm set třicet dva po dobu účinnosti uvedeného rozhodnutí. Stejná oprava, jaká je uvedena v odst. 3 druhém prvním pododstavci tohoto článku, se provede u počtu poslanců, kteří mají být zvoleni v daném členském státě.

Článek 3

Ustanovení o vážení hlasů v Radě

1. Ode dne 1. ledna 2005 se

- a) v článku 205 Smlouvy o založení Evropského společenství a v článku 118 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii

- i) odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Má-li se Rada usnést kvalifikovanou většinou, je hlasům jejích členů přidělena tato váha:

Belgie	12
Dánsko	7
Německo	29
Řecko	12
Španělsko	27
Francie	29
Irsko	7
Itálie	29
Lucembursko	4
Nizozemsko	13
Rakousko	10
Portugalsko	12
Finsko	7
Švédsko	10
Spojené království	29.

K přijetí usnesení je potřeba nejméně sto šedesát devět hlasů vyjadřujících souhlas většiny členů v případech, kdy podle této smlouvy mají být přijata na návrh Komise. V ostatních případech je k přijetí usnesení potřeba nejméně sto šedesát devět hlasů vyjadřujících souhlas alespoň dvou třetin členů.“

- ii) doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Člen Rady může požádat, aby při přijímání rozhodnutí Rady kvalifikovanou většinou bylo ověřeno, zda členské státy tvořící tuto kvalifikovanou většinu zastupují alespoň 62 %

celkového obyvatelstva Unie. Ukáže-li se, že tato podmínka není splněna, není dané rozhodnutí přijato.“

- b) v čl. 23 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Hlasy členů Rady se váží podle čl. 205 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství. K přijetí rozhodnutí musí být dosaženo nejméně sto šedesát devět hlasů vyjadřujících souhlas alespoň dvou třetin členů. Člen Rady může požádat, aby při přijímání rozhodnutí Rady kvalifikovanou většinou bylo ověřeno, zda členské státy tvořící tuto kvalifikovanou většinu zastupují alespoň 62 % celkového obyvatelstva Unie. Ukáže-li se, že tato podmínka není splněna, není dané rozhodnutí přijato.“

- c) v článku 34 Smlouvy o Evropské unii odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Má-li se Rada usnést kvalifikovanou většinou, jsou hlasy jejích členů váženy podle čl. 205 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství; usnesení je přijato, je-li dosaženo nejméně sto šedesát devět hlasů vyjadřujících souhlas alespoň dvou třetin členů. Člen Rady může požádat, aby při přijímání rozhodnutí Rady kvalifikovanou většinou bylo ověřeno, zda členské státy tvořící tuto kvalifikovanou většinu zastupují alespoň 62 % celkového obyvatelstva Unie. Ukáže-li se, že tato podmínka není splněna, není dané rozhodnutí přijato.“

2. Při každém přistoupení se práh uvedený v čl. 205 odst. 2 druhém pododstavci Smlouvy o založení Evropského společenství a v čl. 118 odst. 2 druhém pododstavci Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii vypočte tak, aby práh kvalifikované většiny vyjádřený v hlasech nepřekračoval práh vyplývající z tabulky v prohlášení o rozšíření Evropské unie obsaženém v závěrečném aktu konference, jež přijala Niceskou smlouvu.

Článek 4

Ustanovení o Komisi

1. Ode dne 1. ledna 2005 s účinností ode dne začátku funkčního období první Komise po tomto dni se čl. 213 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 126 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii nahrazuje tímto:

„1. Členové Komise jsou vybíráni podle celkové způsobilosti a poskytují veškeré záruky nezávislosti.

Komise se skládá z jednoho státního příslušníka každého členského státu.

Počet členů Komise může být změněn jednomyslným rozhodnutím Rady.“

2. Jakmile Unie dosáhne počtu dvaceti sedmi členských států, nahrazuje se čl. 213 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 126 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii tímto:

„1. Členové Komise jsou vybíráni podle celkové způsobilosti a poskytují veškeré záruky nezávislosti.

Počet členů Komise je nižší než počet členských států. Členové Komise jsou vybíráni na základě rovné rotace, jejíž podrobnosti stanoví jednomyslně Rada.

Počet členů Komise určí Rada jednomyslným usnesením.“

Tato změna nabývá účinnosti dnem začátku funkčního období první Komise po dni přistoupení dvacátého sedmého členského státu Unie.

3. Rada jednomyslným usnesením po podpisu smlouvy o přistoupení s dvacátým sedmým členským státem Unie stanoví

- počet členů Komise,
- způsoby rovné rotace zahrnující kritéria a pravidla nezbytná k automatickému stanovení složení po sobě následujících osazení Komise na základě těchto zásad:
 - a) členské státy budou naprosto rovnocenné, pokud se týče pořadí a délky přítomnosti jejich státního příslušníka v Komisi; v důsledku toho rozdíl mezi celkovými počty funkčních období vykonávaných státními příslušníky dvou členských států nesmí být nikdy vyšší než jedna;
 - b) s výhradou písmene b) je každé z po sobě následujících osazení Komise utvořeno tak, aby uspokojivým způsobem odráželo demografické a geografické rozpětí mezi všemi členskými státy Unie.

4. Každý stát, který přistoupí k Unii, má v okamžiku svého přistoupení až do doby, kdy se použije odstavec 2, právo na jednoho člena Komise své státní příslušnosti.

**PROTOKOL PŘIPOJENÝ KE SMLouvĚ O EVROPSKÉ UNII, KE
SMLouvĚ O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ A KE
SMLouvĚ O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO
ATOMOVOU ENERGIÍ**

PROTOKOL O STATUTU SOUDNÍHO DVORA

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI stanovit statut Soudního dvora podle článku 245 Smlouvy o založení Evropského společenství a článku 160 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

SE DOHODLY na dále uvedených ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o založení Evropského společenství a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii:

Článek 1

Soudní dvůr se ustaví a vykonává své funkce v souladu s ustanoveními Smlouvy o Evropské unii (Smlouva o EU), Smlouvy o založení Evropského společenství (Smlouvy o ES) a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii (Smlouva o ESAE) a tohoto statutu.

HLAVA I

POSTAVENÍ SOUDCŮ A GENERÁLNÍCH ADVOKÁTŮ

Článek 2

Každý soudce je povinen před nastoupením do své funkce složit ve veřejném zasedání slib, že bude vykonávat svůj úřad zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 3

Soudci požívají soudní imunity. Pokud jde o činy, včetně ústních a písemných projevů, které vykonali ze své úřední moci, požívají imunity i po skončení svých funkcí.

Soudní dvůr je může rozhodnutím přijatým v plenárním zasedání této imunity zbavit.

Je-li po zbavení imunity zahájeno proti některému soudci trestní řízení, může být tento soudce v každém z členských států postaven pouze před takový soud, který je příslušný k trestnímu řízení proti členům nejvyšších soudních instancí v tomto členském státě.

Články 12 až 15 a 18 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a asistenty zpravodajů při Soudním dvoru, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se soudní imunity soudců, která jsou uvedena v předchozích pododstavcích.

Článek 4

Soudci nesmí vykonávat žádnou politickou nebo správní funkci.

Neudělí-li Rada mimořádně výjimku z tohoto pravidla, nesmí během funkčního období vykonávat žádnou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Při svém nástupu se slavnostně zavazují během výkonu své funkce i po jeho ukončení zachovávat povinnosti vyplývající z jejich úřadu, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po uplynutí funkčního období.

V případě pochybnosti rozhoduje Soudní dvůr.

Článek 5

Funkce soudce zaniká kromě uplynutí funkčního období a úmrtí odstoupením.

V případě, že některý soudce odstoupí, zašle oznámení o svém odstoupení předsedovi Soudního dvora s tím, aby je předložil předsedovi Rady. Jeho uvědoměním se místo uvolňuje.

Mimo případy, na které se vztahuje níže uvedený článek 6, zastává každý soudce svůj úřad, dokud se jej neujme jeho nástupce.

Článek 6

Soudci mohou být zbaveni úřadu nebo jim může být odňat nárok na důchod nebo jiné jej nahrazující požitky pouze tehdy, přestanou-li podle jednomyslného názoru soudců a generálních advokátů Soudního dvora vyhovovat požadovaným podmínkám nebo plnit povinnosti vyplývající z jejich úřadu. Dotyčný soudce se těchto jednání neúčastní.

Tajemník Soudního dvora sdělí rozhodnutí Soudního dvora předsedům Evropského parlamentu a Komise a oznámí je předsedovi Rady.

V případě rozhodnutí o zbavení některého soudce jeho úřadu se místo uvolňuje oznámením tohoto rozhodnutí předsedovi Rady.

Článek 7

Skončí-li výkon funkce soudce před uplynutím jeho funkčního období, je nahrazen na zbývající část funkčního období.

Článek 8

Články 2 až 7 se vztahují i na generální advokáty.

HLAVA II

ORGANIZACE

Článek 9

Částečná obměna soudců, k níž dochází každé tři roky, se střídavě týká osmi a sedmi soudců.

Částečná obměna generálních advokátů, k níž dochází každé tři roky, se týká vždy čtyř generálních advokátů.

Článek 10

Tajemník Soudního dvora skládá před Soudním dvorem slib, že bude vykonávat své funkce zcela nestranně a svědomitě a že bude zachovávat tajnost porad Soudního dvora.

Článek 11

Soudní dvůr zajistí zastupování tajemníka v případě jeho nepřítomnosti.

Článek 12

Soudnímu dvoru jsou přiděleni úředníci a jiní zaměstnanci, aby zajistili jeho chod. Jsou podřízeni tajemníkovi Soudního dvora pod dohledem předsedy.

Článek 13

Na návrh Soudního dvora může Rada jednomyslně rozhodnout o jmenování asistentů zpravodajů a určit jejich statut. Asistenti zpravodajů mohou být za podmínek stanovených jednacím řádem povoláni k účasti na projednávání případů předložených Soudnímu dvoru a ke spolupráci se soudcem-zpravodajem.

Asistenty zpravodajů jmenuje Rada z osob, které poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají požadovanou právní kvalifikaci. Před Soudní dvorem skládají slib, že budou svou funkci vykonávat zcela nestranně a svědomitě a že budou zachovávat mlčenlivost o poradách Soudního dvora.

Článek 14

Soudci, generální advokáti a tajemník musí mít bydliště v sídle Soudního dvora.

Článek 15

Soudní dvůr vykonává svou činnost nepřetržitě. Trvání soudních prázdnin stanoví Soudní dvůr s ohledem na své úřední potřeby.

Článek 16

Soudní dvůr vytváří senáty složené ze tří a pěti soudců. Soudci volí ze svého středu předsedy senátů. Předsedové senátů složených ze pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát za sebou.

Velký senát je složen z jedenácti soudců. Předsedá mu předseda Soudního dvora. Členy velkého senátu jsou rovněž předsedové senátů složených z pěti soudců a jiní soudci určení za podmínek stanovených jednacím řádem.

Soudní dvůr zasedá ve velkém senátu, požádá-li o to členský stát nebo orgán Společenství, který je stranou v řízení.

Soudní dvůr zasedá v plénu při řízení na základě čl. 195 odst. 2, čl. 213 odst. 2, článku 216 nebo čl. 247 odst. 7 Smlouvy o ES anebo čl. 107d odst. 2, čl. 126 odst. 2, článku 129 nebo čl. 160b odst. 7 Smlouvy o ESAE.

Navíc může Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že věc bude předložena plénu, má-li za to, že věc, jež je předmětem řízení, má mimořádný význam.

Článek 17

Soudní dvůr se může platně usnášet jen v lichém počtu soudců.

Usnesení senátů složených ze tří nebo pěti soudců jsou platná, jen jsou-li přijata třemi soudci.

Usnesení velkého senátu jsou platná, pokud je přítomno devět soudců.

Usnesení Soudního dvora v plenárním zasedání jsou platná, pokud je přítomno jedenáct soudců.

V případě nepřítomnosti jednoho soudce senátu může být povolán soudce, který je členem jiného senátu, za podmínek stanovených jednacím řádem.

Článek 18

Soudci a generální advokáti se nemohou účastnit rozhodování v žádné věci, ve které dříve vystupovali jako zmocněnci, právní poradci nebo advokáti jedné ze stran nebo o níž byli povoláni rozhodnout jako členové soudu či vyšetřovací komise nebo v jakémkoli jiném postavení.

Jestliže má soudce nebo generální advokát ze zvláštního důvodu za to, že se nemůže účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, oznámí to předsedovi. V případě, že se předseda domnívá, že se některý soudce nebo generální advokát nemá ze zvláštního důvodu účastnit projednávání a rozhodování v určité věci, upozorní na to dotyčného.

V případě obtíží při užití tohoto článku rozhoduje Soudní dvůr.

Strana se nemůže dovolávat státní příslušnosti soudce nebo skutečnosti, že soudce její státní příslušnosti není členem Soudního dvora nebo některého senátu, za tím účelem, aby žádala změnu složení Soudního dvora nebo některého senátu.

HLAVA III

ŘÍZENÍ

Článek 19

Členské státy a orgány Společenství zastupuje před Soudním dvorem zmocněnec, který je jmenován pro jednotlivou věc; zmocněnci může být nápomocen právní poradce nebo advokát.

Stejným způsobem jsou zastupovány státy, které jsou stranami dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i dohlížecí orgán ESVO uvedený ve zmíněné dohodě.

Jiné strany musí být zastoupeny advokátem.

Zastupovat některou stranu před Soudním dvorem nebo jí být nápomocen může pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru.

Zmocněnci, právní poradci a advokáti vystupující před Soudním dvorem požívají práv a záruk nezbytných k nezávislému výkonu svých funkcí za podmínek, které určí jednací řád.

Soudní dvůr má vůči právním poradcům a advokátům, kteří před ním vystupují, pravomoci obvykle přiznávané soudům, a to za podmínek, které rovněž určí jednací řád.

Profesoři, kteří jsou příslušníky členských států, jejichž zákonodárství jim přiznává právo vystupovat před soudy, požívají u Soudního dvora práv, která tento článek přiznává advokátům.

Článek 20

Řízení před Soudním dvorem má dvě části: písemnou a ústní.

Písemné řízení zahrnuje doručení žalob, písemných podání, žalobních odpovědí a prohlášení a případně replik, jakož i veškerých podpůrných listin a dokladů nebo jejich ověřených opisů stranám a orgánům Společenství, jejichž rozhodnutí je předmětem sporu.

Doručení zajistí tajemník v pořadí a ve lhůtách stanovených jednacím řádem.

Ústní řízení zahrnuje přednesení zprávy soudce zpravodaje, vyslechnutí zmocněnců, právních poradců a advokátů, jakož i návrhů rozhodnutí generálního advokáta a podle potřeby i svědků a znalců.

Má-li Soudní dvůr za to, že věc neobsahuje žádnou novou právní otázku, může po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že věc bude projednána bez návrhu rozhodnutí generálního advokáta.

Článek 21

Žaloba k Soudnímu dvoru se podává prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště žalujícího, postavení podepsaného, označení strany nebo stran, proti nimž se žaloba podává, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis navrhovaných důkazů.

K žalobě musí být v případě potřeby přiložen akt, jehož zrušení se požaduje, nebo v případě uvedeném v článku 232 Smlouvy o ES a v článku 148 Smlouvy o ESAE doklad o datu výzvy zmíněné v tomto článku. Jestliže tento doklad nebyl k žalobě připojen, vyzve tajemník příslušnou stranu, aby jej v přiměřené lhůtě dodala, přičemž žaloba nesmí být odmítnuta proto, že tato vada byla napravena teprve po uplynutí lhůty předepsané pro podání žaloby.

Článek 22

V případech podle článku 18 Smlouvy o ESAE se žaloba podává k Soudnímu dvoru prostřednictvím tajemníka. Musí obsahovat jméno a bydliště žalujícího, postavení podepsaného, označení strany, proti níž se žaloba podává, předmět sporu, návrh rozhodnutí a stručný popis navrhovaných důkazů.

K žalobě musí být připojen ověřený opis napadeného rozhodnutí Rozhodčího výboru.

Zamítne-li Soudní dvůr žalobu, nabývá rozhodnutí Rozhodčího výboru právní moci.

Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Rozhodčího výboru, může být řízení před Rozhodčím výborem na návrh některé ze stran znovu zahájeno. Rozhodčí výbor je přitom vázán právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí Soudního dvora.

Článek 23

V případech uvedených v čl. 35 odst. 1 Smlouvy o EU, v článku 234 Smlouvy o ES a v článku 150 Smlouvy o ESAE oznámí příslušný vnitrostátní soud Soudnímu dvoru své rozhodnutí, jímž bylo řízení zastaveno a věc předložena Soudnímu dvoru. Toto rozhodnutí pak oznámí tajemník Soudního dvora zúčastněným stranám, členským státům a Komisi, jakož i Radě nebo Evropské centrální bance, je-li předmětem sporu platnost nebo výklad aktu některé z nich, a Radě nebo Evropskému parlamentu, je-li předmětem sporu platnost nebo výklad aktu, který společně přijaly.

Do dvou měsíců od tohoto oznámení mají strany, členské státy, Komise a podle okolností i Evropský parlament, Rada a Evropská centrální banka právo předložit Soudnímu dvoru písemná podání nebo prohlášení.

V případech uvedených v článku 234 Smlouvy o ES je dále rozhodnutí vnitrostátního soudu prostřednictvím tajemníka Soudního dvora oznámeno státům, které jsou stranami dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i dohlížecímu orgánu ESVO uvedenému ve zmíněné dohodě, kteří mohou do dvou měsíců od tohoto oznámení, jedná-li se o některou z oblastí působnosti zmíněné dohody, předložit Soudnímu dvoru písemná podání nebo prohlášení.

Článek 24

Soudní dvůr může vyzvat strany, aby předložily veškeré dokumenty a poskytly veškeré informace, které pokládá za žádoucí. V případě odmítnutí to výslovně vezme na vědomí.

Soudní dvůr může rovněž požádat členské státy a orgány Společenství, které nejsou stranami sporu, o veškeré údaje, jež považuje za nezbytné pro účely řízení.

Článek 25

Soudní dvůr může kdykoli pověřit kteroukoli osobu, sdružení osob, úřad, výbor nebo orgán podle své volby vypracováním odborného posudku.

Článek 26

Výslech svědků se provádí za podmínek, které stanoví jednací řád.

Článek 27

Vůči svědkům, kteří odpírají plnit svědeckou povinnost, vykonává Soudní dvůr pravomoci soudům obvykle přiznávané a může ukládat peněžité tresty za podmíněk, které stanoví jednací řád.

Článek 28

Svědci a znalci mohou být vyslechnuti pod přísahou ve formě, kterou stanoví jednací řád, anebo způsobem, který stanoví právní řád domovského státu svědka nebo znalce.

Článek 29

Soudní dvůr může přikázat, aby svědek nebo znalec byl vyslechnut soudním orgánem v místě svého trvalého bydliště.

Tento příkaz se zašle k provedení příslušnému soudnímu orgánu způsobem, který stanoví jednací řád. Písemnosti, které byly získány na základě tohoto dožádání, se vracejí Soudnímu dvoru stejným způsobem.

Soudní dvůr nese náklady řízení, pokud je případně nepřeneseno na strany.

Článek 30

Každý členský stát posuzuje porušení slibu svědky nebo znalci jako obdobný čin spáchaný před vnitrostátním civilním soudem. Na základě oznámení Soudního dvora stíhá pachatele tohoto činu před příslušným vnitrostátním soudem.

Článek 31

Jednání je veřejné, nerozhodne-li Soudní dvůr z vážných důvodů z úřední povinnosti nebo na návrh stran jinak.

Článek 32

V průběhu jednání může Soudní dvůr vyslýchat znalce, svědky i samy strany. Za strany mohou však ústně jednat pouze jejich zástupci.

Článek 33

O každém jednání se sepisuje protokol, který podepisují předseda a tajemník.

Článek 34

Pořad jednání stanoví předseda.

Článek 35

Porady Soudního dvora jsou a zůstanou tajné.

Článek 36

Rozsudky musí být odůvodněny. Uvádějí se v nich jména soudců, kteří se účastnili rozhodování.

Článek 37

Rozsudky podepisují předseda a tajemník. Vyhlašují se ve veřejném zasedání.

Článek 38

Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení.

Článek 39

Předseda Soudního dvora může ve zkráceném řízení, které se v případě potřeby odchyluje od určitých pravidel obsažených v tomto statutu a které bude upraveno jednacím řádem, rozhodnout o odkladu uplatnění napadeného aktu podle článku 242 Smlouvy o ES nebo podle článku 157 Smlouvy o ESAE, Smlouvy, o použití předběžných opatření podle článku 243 Smlouvy o ES nebo podle článku 158 Smlouvy o ESAE nebo o zastavení výkonu rozhodnutí podle čl. 256 čtvrtého pododstavce Smlouvy o ES nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE.

Není-li předseda přítomen, zastoupí jej jiný soudce za podmínek stanovených jednacím řádem.

Příkaz vydaný předsedou nebo jeho zástupcem má pouze předběžnou povahu a nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora ve věci samé.

Článek 40

Členské státy a orgány Společenství mohou ve sporech předložených Soudnímu dvoru přistoupit k řízení.

Totéž právo má každá jiná osoba, která prokáže zájem na rozhodnutí sporu předloženého Soudnímu dvoru s výjimkou sporů mezi členskými státy, sporů mezi orgány Společenství nebo sporů mezi členskými státy a orgány Společenství.

Aniž je dotčen druhý pododstavec, mohou státy, které jsou stranami dohody o Evropském hospodářském prostoru a nejsou členskými státy, jakož i dohlížecí orgán ESVO uvedený ve zmíněné dohodě, přistoupit k řízení ve sporech týkajících se některé oblasti působnosti zmíněné dohody.

Návrhy rozhodnutí při přistoupení k řízení se omezí na podporu návrhů jedné ze stran sporu.

Článek 41

Jestliže žalovaná strana nepodá písemné návrhy, ačkoli byla řádně vyrozuměna, bude proti ní vydán rozsudek pro zmeškání. Proti rozsudku se lze odvolat do jednoho měsíce po jeho oznámení. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, nemá odvolání odkladný účinek na výkon rozsudku pro zmeškání.

Článek 42

Členské státy, orgány Společenství a ostatní fyzické nebo právnické osoby mohou v případech a za podmínek, které budou stanoveny jednacím řádem, vznést námitky třetí osoby proti rozsudkům, jež byly vydány bez jejich účasti, jestliže se tyto rozsudky týkají jejich práv.

Článek 43

V případě pochybností o smyslu a dosahu některého rozsudku je Soudní dvůr příslušný podat jeho výklad na žádost kterékoli strany nebo orgánu Společenství, jestliže prokážou, že mají na věci oprávněný zájem.

Článek 44

Obnovu řízení lze u Soudního dvora žádat jen z toho důvodu, že byly zjištěny nové rozhodné skutečnosti, které před vynesením rozsudku nebyly známy Soudnímu dvoru ani straně, která o obnovu žádá.

Obnovené řízení se zahajuje rozhodnutím Soudního dvora, které výslovně uvádí existenci nové skutečnosti, přiznává jí význam odůvodňující obnovení řízení a prohlašuje proto žádost za přípustnou.

Žádost o obnovu řízení nemůže být podána po uplynutí lhůty deseti let od vydání rozsudku.

Článek 45

Jednací řád stanoví mimořádné lhůty z důvodu vzdálenosti.

Zánik nároku pro zmeškání lhůty nelze namítat, jestliže dotyčná strana prokáže působení náhody nebo vyšší moci.

Článek 46

Žaloby proti Společenství z mimosmluvní odpovědnosti se promlčují za pět let ode dne, kdy nastala událost, na níž se zakládají. Promlčení se přerušuje buď podáním

žaloby u Soudního dvora, nebo předběžnou žádostí, kterou poškozený předloží příslušnému orgánu Společenství. V tomto posledním případě musí být žaloba podána v dvouměsíční lhůtě stanovené v článku 230 Smlouvy o ES a v článku 146 Smlouvy o ESAE; podle okolností se použije čl. 232 druhý pododstavec Smlouvy o ES a čl. 148 druhá pododstavec Smlouvy o ESAE.

HLAVA IV

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

Článek 47

Články 2 až 8, články 14 a 15, čl. 17 první, druhý, čtvrtý a pátý pododstavec a článek 18 se použijí na Soud a jeho členy. Slib uvedený v článku 2 se skládá před Soudním dvorem a rozhodnutí uvedená v člancích 3, 4 a 6 přijme Soudní dvůr po konzultaci Soudu.

Ustanovení čl. 3 čtvrtého pododstavce a články 10, 11 a 14 se přiměřeně použijí pro tajemníka Soudu.

Článek 48

Soud se skládá z patnácti soudců.

Článek 49

Členové Soudu mohou být povoláni, aby plnili úkoly generálního advokáta.

Úlohou generálního advokáta je předkládat veřejně, zcela nestranně a nezávisle odůvodněné návrhy rozhodnutí v některých věcech předložených Soudu a být mu tím nápomocen při plnění jeho poslání.

Kritéria pro výběr těchto věcí a postup povolávání generálních advokátů stanoví jednací řád Soudu.

Člen povolaný k výkonu funkce generálního advokáta v určité věci nesmí v téže věci rozhodovat.

Článek 50

Soud zasedá v senátech o třech nebo pěti soudcích. Soudci volí ze svého středu předsedy senátů. Předsedové senátů složených ze pěti soudců jsou voleni na dobu tří let. Mohou být zvoleni dvakrát za sebou.

Skladbu senátů a přidělování případů jednotlivým senátům určí jednací řád. V případech vymezených jednacím řádem může Soud zasedat v plénu nebo jako samosoudce.

Jednací řád může rovněž stanovit, že Soud zasedá ve velkém senátu, a v jakých případech a za jakých podmínek se tak děje.

Článek 51

Odchylně od pravidla obsaženého v čl. 225 odst. 1 Smlouvy o ES a čl. 140a odst. 1 Smlouvy o ESAE je pro podání předložená členskými státy, orgány Společenství a Evropskou centrální bankou příslušný Soudní dvůr.

Článek 52

Předseda Soudního dvora a předseda Soudu určí vzájemnou dohodou podmínky, za kterých budou úředníci a jiní zaměstnanci Soudního dvora poskytovat služby Soudu, aby zajistili jeho chod. Někteří úředníci a jiní zaměstnanci jsou podřízeni tajemníkovi Soudu pod dohledem předsedy Soudu.

Článek 53

Řízení před Soudem se řídí hlavou III.

Řízení před Soudem bude podle potřeby upřesněno a doplněno jednacím řádem. Jednací řád se může odchýlit od čl. 40 čtvrtého pododstavce a článku 41 s ohledem na zvláštnosti sporů v oblasti práv duševního vlastnictví.

Odchylně od čl. 20 čtvrtého pododstavce může generální advokát předkládat odůvodněné návrhy rozhodnutí písemně.

Článek 54

Je-li žaloba nebo jiná procesní písemnost určená Soudu omylem podána tajemníkovi Soudního dvora, bude neprodleně předána tajemníkovi Soudu; obdobně je-li žaloba nebo jiná procesní písemnost určená Soudnímu dvoru omylem podána tajemníkovi Soudu, bude neprodleně předána tajemníkovi Soudního dvora.

Pokud Soud zjistí, že není k řízení příslušný, neboť je k řízení příslušný Soudní dvůr, postoupí věc Soudnímu dvoru; obdobně, pokud Soudní dvůr zjistí, že je k řízení příslušný Soud, postoupí věc Soudu, který se poté již nemůže prohlásit za nepřislušný.

Je-li Soudnímu dvoru i Soudu předložena věc, která má stejný předmět, týká se stejné otázky výkladu nebo otázky platnosti stejného právního aktu, může Soud po vyslechnutí stran přerušit řízení, dokud Soudní dvůr nevynese rozsudek. Jedná-li se o žádosti o prohlášení stejného aktu za neplatný, může se Soud rovněž prohlásit za nepřislušný, aby umožnil Soudnímu dvoru rozhodnout o takové žádosti. V případech

uvedených v tomto pododstavci může Soudní dvůr rovněž rozhodnout o přerušení řízení; v tomto případě bude řízení pokračovat před Soudem.

Článek 55

Tajemník Soudu oznámí konečná rozhodnutí Soudu, rozhodnutí, která řeší věc pouze částečně, nebo rozhodnutí o procesní otázce týkající se nepříslušnosti Soudu nebo nepřipustnosti žaloby všem stranám, jakož i všem členským státům a orgánům Společenství, přestože nebyli účastníky řízení před Soudem.

Článek 56

Proti konečným rozhodnutím Soudu, proti rozhodnutím, která řeší věc pouze částečně, nebo proti rozhodnutím o procesní otázce týkající se nepříslušnosti Soudu nebo nepřipustnosti žaloby, lze ve lhůtě dvou měsíců od oznámení napadeného rozhodnutí podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru.

Opravný prostředek může podat kterákoli strana, jejímž návrhům nebylo plně nebo částečně vyhověno. Jiní účastníci než členské státy nebo orgány Společenství mohou podat opravný prostředek, pouze pokud se jich rozhodnutí Soudu přímo týká.

S výjimkou sporů mezi Společenstvími a jejich zaměstnanci mohou opravný prostředek podat rovněž členské státy a orgány Společenství, které nebyly účastníky řízení před Soudem. Tyto členské státy a orgány mají stejné postavení jako členské státy nebo orgány, které byly účastníky řízení v prvním stupni.

Článek 57

Opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutí Soudu, kterým byla zamítnuta žádost o přistoupení k řízení, může osoba, jejíž žádost byla zamítnuta, podat ve lhůtě dvou týdnů od oznámení rozhodnutí o zamítnutí .

Strany soudního řízení mohou podat opravný prostředek k Soudnímu dvoru proti rozhodnutím Soudu přijatým podle článku 242 nebo 243 nebo podle čl. 256 čtvrtého pododstavce Smlouvy o ES nebo podle článku 157 nebo 157 nebo podle čl. 164 třetího pododstavce Smlouvy o ESAE ve lhůtě dvou měsíců od jejich oznámení.

O opravných prostředcích uvedených v prvním a druhém pododstavci tohoto článku se rozhoduje postupem podle článku 39.

Článek 58

Opravné prostředky k Soudnímu dvoru jsou omezeny na otázky práva. Jsou přípustné pro nepříslušnost Soudu, pro nedostatky řízení před Soudem, které poškozují zájmy dotčené strany, či pro porušení právních předpisů Společenství Soudem.

Opravný prostředek jen proti určení náhrady nákladů řízení a jejich výši nebo proti rozhodnutí, která ze stran je má platit, není přípustné.

Článek 59

Je-li podán opravný prostředek proti rozhodnutí Soudu, má řízení před Soudním dvorem písemnou a ústní část. Za podmínek stanovených v jednacím řádu může Soudní dvůr poté, co byly vyslechnuty zúčastněné strany a generální advokát, rozhodnout bez ústního jednání.

Článek 60

Aniž jsou dotčeny články 242 a 243 Smlouvy o ES nebo články 157 a 158 Smlouvy o ESAE, nemá opravný prostředek odkladný účinek.

Odchylně od článku 244 Smlouvy o ES a článku 159 Smlouvy o ESAE nabude rozhodnutí Soudu rušící obecné rozhodnutí právní moci až dnem, kdy uplyne lhůta stanovená v čl. 56 prvním pododstavci tohoto statutu, nebo, pokud je v této lhůtě podán opravný prostředek, dnem jeho zamítnutí, aniž je dotčeno právo strany požádat Soudní dvůr na základě článků 242 a 243 Smlouvy o ES a článků 157 a 158 Smlouvy o ESAE o odklad účinků rozhodnutí, které bylo prohlášeno za neplatné, nebo o nařízení jiného předběžného opatření.

Článek 61

Je-li opravný prostředek opodstatněný, zruší Soudní dvůr rozhodnutí Soudu. Soudní dvůr může vydat konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Soudu k rozhodnutí.

Je-li věc vrácena Soudu, je tento soud vázán právním posouzením obsaženým v rozhodnutí Soudního dvora.

Je-li opravný prostředek podaný členským státem nebo orgánem Společenství, který nebyl účastníkem řízení před Soudem, opodstatněný, může Soudní dvůr určit, považuje-li to za nezbytné, které účinky zrušeného rozhodnutí Soudu, jsou pro strany sporu konečné.

Článek 62

V případech uvedených v čl. 225 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES a v čl. 140a odst. 2 a 3 Smlouvy o ESAE může první generální advokát navrhnout Soudnímu dvoru, aby přezkoumal rozhodnutí Soudu, má-li za to, že existuje vážné nebezpečí narušení jednoty nebo souvztažnosti práva Společenství.

Návrh musí podat ve lhůtě jednoho měsíce od vyhlášení rozhodnutí Soudu. Soudní dvůr rozhodne ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, kdy mu první generální advokát podal návrh, zda je rozhodnutí třeba přezkoumat.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 63

Jednací řády Soudního dvora a Soudu obsahují veškerá další ustanovení nezbytná k provádění a případnému doplňování tohoto statutu.

Článek 64

Až do přijetí pravidel o užívání jazyků v tomto statutu zůstávají v účinnosti ustanovení jednacího řádu Soudního dvora a jednacího řádu Soudu týkající se užívání jazyků. Veškeré změny nebo zrušení těchto ustanovení musí být provedeny postupem stanoveným pro provádění změn tohoto statutu.

PROTOKOLY PŘIPOJENÉ KE SMLouvĚ O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

PROTOKOL O FINANČNÍCH DŮSLEDKÁCH UPLYNUTÍ DOBY PLATNOSTI SMLOUVY O ESUO A O VÝZKUMNÉM FONDU PRO UHLÍ A OCEL

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

HODLAJÍCE upravit některé otázky spojené s uplynutím doby platnosti Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli (ESUO),

PŘEJÍCE SI převést vlastnictví k prostředkům ESUO na Evropské společenství,

VĚDOMY SI skutečnosti, že je vhodné využít tyto prostředky pro výzkum v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem a že je proto třeba k tomuto účelu stanovit některá zvláštní pravidla,

PŘIJALY následující ustanovení, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství:

Článek 1

1. Veškeré položky aktiv a pasiv ESUO, jak existují ke dni 23. července 2002, se převádějí na Evropské společenství ode dne 24. července 2002.

2. S výhradou jakéhokoli zvýšení nebo snížení, k němuž může dojít v průběhu likvidace, se čistá hodnota těchto položek, jak jsou uvedeny v rozvaze ESUO ke dni 23. červenci 2002, považuje za majetek určený na výzkum v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem pod názvem „ESUO v likvidaci“. Po ukončení likvidace nese majetek název „Majetek Výzkumného fondu pro uhlí a ocel“.

3. Příjmy plynoucí z tohoto majetku, které se nazývají „Výzkumný fond pro uhlí a ocel“, jsou určeny výhradně na výzkum prováděný v odvětvích spojených s uhelným a ocelářským průmyslem mimo rámcový výzkumný program v souladu s tímto protokolem a akty přijatými na jeho základě.

Článek 2

Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu přijme veškerá ustanovení nezbytná k provedení tohoto protokolu, včetně základních zásad a vhodných rozhodovacích postupů, a zejména pro přijímání víceletých finančních základních směrů pro správu majetku Výzkumného fondu pro uhlí a ocel a technických základních směrů pro výzkumný program tohoto fondu.

Článek 3

Nestanoví-li tento protokol a akty přijaté na jeho základě jinak, použijí se ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství.

Článek 4

Tento protokol nabývá účinnosti dnem 24. července 2002.

PROTOKOL K ČLÁNKU 67 SMLOUVY O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o založení Evropského společenství:

Jediný článek

Ode dne 1. května 2004 přijímá Rada opatření uvedená v článku 66 Smlouvy o založení Evropského společenství kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu.

ZÁVĚREČNÝ AKT

KONFERENCE ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ, svolaná do Bruselu dne 14. února 2000, aby vzájemnou dohodou schválila změny Smlouvy o Evropské unii, Smluv o založení Evropského společenství, Evropského společenství pro atomovou energii a Evropského společenství uhlí a oceli a některých souvisejících aktů, přijala tyto dokumenty:

I. Niceská smlouva pozměňující Smlouvu o Evropské unii, Smlouvy o založení Evropských společenství a některé související akty

II. Protokoly

- A. Protokol připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvám o založení Evropských společenství
Protokol o rozšíření Evropské unie
- B. Protokol připojený ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o založení Evropského společenství a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii
Protokol o statutu Soudního dvora
- C. Protokoly připojené ke Smlouvě o založení Evropského společenství
 - 1. Protokol o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti Smlouvy o ESUO a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel
 - 2. Protokol k článku 67 Smlouvy o založení Evropského společenství

III. Prohlášení

- A. Prohlášení přijatá konferencí
 - 1. Prohlášení o evropské bezpečnostní a obranné politice
 - 2. Prohlášení k čl. 31 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii
 - 3. Prohlášení k článku 10 Smlouvy o Evropském společenství
 - 4. Prohlášení k čl. 21 třetímu pododstavci Smlouvy o Evropském společenství

5. Prohlášení k článku 67 Smlouvy o Evropském společenství
6. Prohlášení k článku 100 Smlouvy o Evropském společenství
7. Prohlášení k článku 111 Smlouvy o Evropském společenství
8. Prohlášení k článku 137 Smlouvy o Evropském společenství
9. Prohlášení k článku 175 Smlouvy o Evropském společenství
10. Prohlášení k článku 181a Smlouvy o Evropském společenství
11. Prohlášení k článku 191 Smlouvy o Evropském společenství
12. Prohlášení k článku 225 Smlouvy o Evropském společenství
13. Prohlášení k čl. 225 odst. 2 a 3 Smlouvy o Evropském společenství
14. Prohlášení k čl. 225 odst. 2 a 3 Smlouvy o Evropském společenství
15. Prohlášení k čl. 225 odst. 3 Smlouvy o Evropském společenství
16. Prohlášení k článku 225a Smlouvy o Evropském společenství
17. Prohlášení k článku 229a Smlouvy o Evropském společenství
18. Prohlášení o Účetním dvoru
19. Prohlášení k článku 10.6 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky
20. Prohlášení o rozšíření Evropské unie
21. Prohlášení o prahu kvalifikované většiny a počtu hlasů blokační menšiny v rozšířené Unii
22. Prohlášení o místě zasedání Evropské rady
23. Prohlášení o budoucnosti Unie
24. Prohlášení k článku 2 Protokolu o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti Smlouvy o ESUO a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel

B. Prohlášení, která konference vzala na vědomí

1. Jednostranné prohlášení Lucemburska
2. Prohlášení Řecka, Španělska a Portugalska k článku 161 Smlouvy o založení Evropského společenství

V Nice dne dvacátého šestého února roku dva tisíce jedna.

Hecho en Niza, el veintiséis de febrero de dos mil uno.

Udfærdiget i Nice, den seksogtyvende februar to tusind og et.

Geschehen zu Nizza am sechszwanzigsten Februar zweitausendeins.

Έγινε στο Νίκαια, στις είκοσι έξη Φεβρουαρίου του έτους δύο χιλιάδες ένα.

Done at Nice this twenty-sixth day of february in the year two thousand and one.

Fait à Nice, le vingt-six février de l'an deux mil un.

Arna dhéanamh in Nice ar an séú lá is fiche d'Fheabhra sa bhliain dhá mhíle is a haon.

Fatto a Nizza, addì ventisei febbraio duemilauno.

Gedaan te Nice, de zesentwintigste februari tweeduizend en een.

Feito em Nice, em vinte e seis de Fevereiro de dois mil e um.

Tehty Nizzassa kahdentenäkymmenentenäkuudentena helmikuuta 2001.

Utfærdat i Nice den tjugosjätte februari år tjugohundraett.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Für Seine Majestät den König der Belgier

Michel

Cette signature engage également la Commmunauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Bussels Hoofstadelijk Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Morgens Lykketoft

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Joschka Fischer

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Γέοργιος Θ Παπανδρέου

Por Su Majestad el ey de España

Josep Piqué

Por le Président de la République française

Hubert Védrine

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

For the President of Ireland

Brian Cowen

Per il Presidente della Repubblica italiana

L. Dini

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Polfer

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

J.J. van Aartsen

Für den Bundespräsidenten der republik Österreich

B. Ferrero-Waldner

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

För Republiken Finlands President

Erkki Tuomioja

För Hans Majestät Konungen av Sverige

A. Lindh

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern
Ireland

Robin Cook

PROHLÁŠENÍ PŘIJATÁ KONFERENCÍ

1. Prohlášení o evropské bezpečnostní a obranné politice

V souladu s dokumenty schválenými na zasedání Evropské rady v Nice týkajícími se evropské bezpečnostní a obranné politiky (zpráva předsednictví a její přílohy) je cílem Evropské unie, aby se tato politika stala rychle účinnou. Rozhodnutí k tomuto účelu přijme Evropská rada co nejdříve v průběhu roku 2001 a nejpozději na zasedání Evropské rady v Laeken/Bruselu na základě stávajících ustanovení Smlouvy o Evropské unii. Vstup Niceské smlouvy v platnost proto není podmínkou.

2. Prohlášení k čl. 31 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii

Konference poukazuje na to, že:

- rozhodnutí vytvořit jednotku složenou ze státních zástupců, soudců nebo policejních důstojníků s obdobnými pravomocemi vyslaných jednotlivými členskými státy (Eurojust), jejímž úkolem je zajistit dobrou koordinaci mezi vnitrostátními orgány příslušnými k trestnímu stíhání a přispívat k vyšetřování organizované trestné činnosti, bylo zmíněno již v závěrečích ze zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999,
- Evropská soudní síť byla vytvořena společnou akcí přijatou Radou dne 29. června 1998 (Úř. věst. č. L 191, 7. 7. 1998, s. 4).

3. Prohlášení k článku 10 Smlouvy o Evropském společenství

Konference připomíná, že povinnost loajální spolupráce, která vyplývá z článku 10 Smlouvy o založení Evropského společenství a která platí pro vztahy mezi členskými státy a orgány Společenství, platí rovněž pro vztahy mezi samotnými orgány Společenství. Pokud se jedná o vztahy mezi orgány, mohou Evropský parlament, Rada a Komise v rámci této povinnosti loajální spolupráce uzavřít interinstitucionální dohody, pokud se to jeví nezbytné k usnadnění uplatňování ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství. Tyto dohody nesmějí měnit ani doplňovat ustanovení Smlouvy a nesmějí mohou být uzavřeny pouze se souhlasem všech tří orgánů.

4. Prohlášení k čl. 21 třetímu pododstavci Smlouvy o Evropském společenství

Konference vyzývá orgány a instituce uvedené v čl. 21 třetím pododstavci nebo v článku 7, aby zajistily, že odpověď občanu Unie na jakoukoli písemnou otázku mu bude zaslána v přiměřené lhůtě.

5. Prohlášení k článku 67 Smlouvy o Evropském společenství

Vysoké smluvní strany vyjadřují souhlas s tím, že Rada v rozhodnutí, které má přijmout podle čl. 67 odst. 2 druhého pododstavce,

- rozhodne o to, že bude od 1. května 2004 rozhodovat postupem podle článku 251 při přijímání opatření uvedených v čl. 62 bodě 3) a v čl. 63 bodě 3) písm. b),
- rozhodne o tom, že bude rozhodovat postupem podle článku 251 při přijímání opatření uvedených v čl. 62 bodě 2) písm. a) ode dne, kdy bude dosaženo souhlasu o oblasti působnosti opatření týkajících se překračování vnějších hranic členských států osobami.

Rada se jinak bude snažit rozšířit působnost postupu podle článku 251 ode dne 1. května 2004 nebo co nejdříve po tomto dni na ostatní oblasti, které upravuje hlava IV, nebo na některé z nich.

6. Prohlášení k článku 100 Smlouvy o Evropském společenství

Komise připomíná, že rozhodnutí o finanční pomoci uvedená v článku 100, která dodržují zákaz („no bail-out“) v článku 103, musí být v souladu s finančními výhledy na léta 2000-2006, a zejména s bodem 11 interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 6. května 1999 o rozpočtové kázní a o zdokonalení rozpočtového řízení a s odpovídajícími ustanoveními budoucích interinstitucionálních dohod a finančních výhledů.

7. Prohlášení k článku 111 Smlouvy o Evropském společenství

Konference se dohodla, že postupy mají být takové, aby umožnily všem členských státům eurozóny plně se účastnit všech etap přípravy postoje Společenství na mezinárodní úrovni k otázkám zvláště významným pro hospodářskou a měnovou unii.

8. Prohlášení k článku 137 Smlouvy o Evropském společenství

Konference se dohodla, že veškeré výdaje uskutečněné na základě článku 137 se zapisují do záhlaví 3 finančního výhledu.

9. Prohlášení k článku 175 Smlouvy o Evropském společenství

Vysoké smluvní strany jsou rozhodnuty jednat tak, aby Evropská unie hrála vedoucí úlohu v prosazování ochrany životního prostředí v Unii a ve sledování tohoto cíle ve světovém měřítku na mezinárodní úrovni. Musí být plně využity možnosti, které Smlouva ke sledování tohoto cíle nabízí, včetně použití podpůrných opatření a nástrojů, které jsou tržně orientované a jejichž účelem je podpořit udržitelný rozvoj.

10. Prohlášení k článku 181a Smlouvy o Evropském společenství

Konference potvrzuje, že aniž jsou dotčena ostatní ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, nespádají podpory platební bilance pro třetí země do oblasti působnosti článku 181a.

11. Prohlášení k článku 191 Smlouvy o Evropském společenství

Konference připomíná, že z článku 191 nevyplývá žádný přenos pravomocí na Evropské společenství a není jím dotčeno uplatňování příslušných vnitrostátních ústavních předpisů.

Financování politických stran na evropské úrovni z rozpočtu Evropských společenství nelze využít k přímému ani nepřímému financování politických stran na vnitrostátní úrovni.

Ustanovení o financování politických stran se na stejném základě uplatňují na všechny politické síly zastoupené v Evropském parlamentu.

12. Prohlášení k článku 225 Smlouvy o Evropském společenství

Konference vyzývá Soudní dvůr a Komisi, aby v co nejkratším čase přezkoumaly rozdělení pravomocí mezi Soudní dvůr a Soud prvního stupně, zejména v oblasti přímých žalob, a předložily vhodné návrhy tak, aby je mohly příslušné orgány posoudit ihned po vstupu Niceské smlouvy v platnost.

13. Prohlášení k čl. 225 odst. 2 a 3 Smlouvy o Evropském společenství

Konference má za to, že základní ustanovení pro přezkumné řízení podle čl. 225 odst. 2 a 3 musí být definována ve statutu Soudního dvora.

Tato ustanovení by měla zejména upřesnit

- úlohu stran v řízení před Soudním dvorem tak, aby byla zajištěna jejich práva,
- vliv přezkumného řízení na vykonatelnost rozhodnutí Soudu prvního stupně,
- důsledky rozhodnutí Soudního dvora pro spor mezi stranami.

14. Prohlášení k čl. 225 odst. 2 a 3 Smlouvy o Evropském společenství

Konference má za to, že by Rada při přijímání ustanovení statutu nezbytná k provedení čl. 225 odst. 2 a 3 měla zavést postup zajišťující, že praktické uplatňování těchto ustanovení bude zhodnoceno nejpozději tři roky po vstupu Niceské smlouvy v platnost.

15. Prohlášení k čl. 225 odst. 3 Smlouvy o Evropském společenství

Konference má za to, že ve výjimečných případech, kdy se Soudní dvůr rozhodne přezkoumat rozhodnutí Soudu prvního stupně o předběžné otázce, mel by rozhodovat v nouzovém řízení.

16. Prohlášení k článku 225a Smlouvy o Evropském společenství

Konference žádá Soudní dvůr a Komisi, aby v co nejkratší době připravily návrh rozhodnutí o zřízení soudního sboru příslušného k rozhodování v prvním stupni o sporech mezi Společenstvím a jeho zaměstnanci.

17. Prohlášení k článku 229a Smlouvy o Evropském společenství

Konference má za to, že článek 229a nepředjímá výběr právního rámce, který může být zaveden pro řešení sporů týkajících se uplatňování aktů přijatých na základě Smlouvy o založení Evropského společenství, které upravují práva k průmyslovému vlastnictví

18. Prohlášení o Účetním dvoru

Konference vyzývá Účetní dvůr a vnitrostátní kontrolní orgány, aby zdokonalily rámec a podmínky své spolupráce při zachování své samostatnosti. K tomuto účelu může předseda Účetního dvora zřídit kontaktní výbor s předsedy vnitrostátních kontrolních orgánů.

19. Prohlášení k článku 10.6 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky

Konference očekává, že doporučení ve smyslu článku 10.6 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky bude podáno v co nejkratší době.

20. Prohlášení o rozšíření Evropské unie¹

Společný postoj, který přijmou členské státy na přístupových konferencích, pokud se jedná o rozdělení míst v Evropském parlamentu, vážení hlasů v Radě, složení Hospodářského a sociálního výboru a složení Výboru regionů bude odpovídat následujícím tabulkám pro sedmadvacetičlennou unii:

1. EVROPSKÝ PARLAMENT

ČLENSKÉ STÁTY	MÍSTA V EP
Německo	99
Spojené království	72
Francie	72
Itálie	72
Španělsko	50
Polsko	50
Rumunsko	33
Nizozemsko	25
Řecko	22
Česká republika	20
Belgie	22
Maďarsko	20
Portugalsko	22
Švédsko	18

¹ Tabulky obsažené v tomto prohlášení berou v úvahu pouze kandidátské státy, s nimiž byla jednání o přistoupení skutečně zahájena.

Bulharsko	17
Rakousko	17
Slovensko	13
Dánsko	13
Finsko	13
Irsko	12
Litva	12
Lotyšsko	8
Slovinsko	7
Estonsko	6
Kypr	6
Lucembursko	6
Malta	5
CELKEM	732

2. VÁŽENÍ HLASŮ V RADĚ

ČLENOVÉ RADY	VÁŽENÉ HLASY
Německo	29
Spojené království	29
Francie	29
Itálie	29
Španělsko	27
Polsko	27
Rumunsko	14
Nizozemsko	13
Řecko	12
Česká republika	12
Belgie	12
Maďarsko	12
Portugalsko	12
Švédsko	10
Bulharsko	10
Rakousko	10
Slovensko	7
Dánsko	7
Finsko	7
Irsko	7
Litva	7
Lotyšsko	4
Slovinsko	4
Estonsko	4
Kypr	4
Lucembursko	4
Malta	3
CELKEM	345

K přijetí usnesení je potřeba nejméně dvě stě padesát osm hlasů vyjadřujících souhlas většiny členů v případech, kdy podle této smlouvy mají být přijata na návrh Komise.

V ostatních případech je k přijetí usnesení potřeba nejméně dvě stě padesát osm hlasů vyjadřujících souhlas alespoň dvou třetin členů.

Člen Rady může požádat, aby při přijímání rozhodnutí Rady kvalifikovanou většinou bylo ověřeno, zda členské státy tvořící tuto kvalifikovanou většinu zastupují alespoň 62 % celkového obyvatelstva Unie. Ukáže-li se, že tato podmínka není splněna, není dané rozhodnutí přijato.

3. HOSPODÁŘSKÝ A SOCIÁLNÍ VÝBOR

ČLENSKÉ STÁTY	ČLENOVÉ
Německo	24
Spojené království	24
Francie	24
Itálie	24
Španělsko	21
Polsko	21
Rumunsko	15
Nizozemsko	12
Řecko	12
Česká republika	12
Belgie	12
Maďarsko	12
Portugalsko	12
Švédsko	12
Bulharsko	12
Rakousko	12
Slovensko	9
Dánsko	9
Finsko	9
Irsko	9
Litva	9
Lotyšsko	7
Slovinsko	7
Estonsko	7
Kypr	6
Lucembursko	6
Malta	5
CELKEM	344

4. VÝBOR REGIONŮ

ČLENSKÉ STÁTY	ČLENOVÉ

Německo	24
Spojené království	24
Francie	24
Itálie	24
Španělsko	21
Polsko	21
Rumunsko	15
Nizozemsko	12
Řecko	12
Česká republika	12
Belgie	12
Maďarsko	12
Portugalsko	12
Švédsko	12
Bulharsko	12
Rakousko	12
Slovensko	9
Dánsko	9
Finsko	9
Irsko	9
Litva	9
Lotyšsko	7
Slovinsko	7
Estonsko	7
Kypr	6
Lucembursko	6
Malta	5
CELKEM	344

21. Prohlášení o prahu kvalifikované většiny a počtu hlasů blokační menšiny v rozšířené Unii

Pokud ke dni vstupu v platnost nového vážení hlasů (1. ledna 2005) nepřistoupí k Unii všechny kandidátské státy obsažené v seznamu uvedeném v prohlášení o rozšíření Evropské unie, zvýší se práh kvalifikované většiny v závislosti na sledu přistoupení z nižšího než stávajícího procentního podílu až na nejvýše 73,4 %. Pokud přistoupí všechny výše uvedené členské státy, bude blokační menšina v sedmadvacetičlenné Unii stanovena na 91 hlasů a práh kvalifikované většiny vyplývající z tabulky obsažené v prohlášení o rozšíření Evropské unie bude v důsledku toho automaticky upraven.

22. Prohlášení o místě zasedání Evropské rady

Od roku 2002 se vždy jedno zasedání Evropské rady za předsednictví koná v Bruselu. Jakmile Unie dosáhne počtu osmnácti členů, budou se konat všechna zasedání Evropské rady v Bruselu.

23. Prohlášení o budoucnosti Unie

1. V Nice bylo rozhodnuto o významných reformách. Konference vítá úspěšný závěr Konference zástupců vlád členských států a zavazuje členské státy, aby umožnily ratifikaci Niceské smlouvy bez odkladů.
2. Konference souhlasí, že závěry Konference zástupců vlád členských států otevírají cestu k rozšíření Evropské unie, a zdůrazňují, že jakmile bude Niceská smlouva ratifikována, bude dosaženo institucionálních změn nezbytných k přistoupení nových členských států.
3. Otevřevši takto cestu k rozšíření, přeje si konference, aby byla zahájena širší a hlubší diskuse o budoucnosti Evropské unie. V roce 2001 švédské a belgické předsednictví ve spolupráci s Komisí a za účasti Evropského parlamentu podnítl širokou diskusi všech zúčastněných stran: zástupců vnitrostátních parlamentů a celého veřejného mínění, totiž politických, hospodářských a vysokoškolských kruhů, zástupců občanské společnosti atd. Kandidátské státy se tohoto procesu budou účastnit způsobem, jež budou vymezeny.
4. Na základě zprávy, jež bude vypracována pro zasedání Evropské rady v Göteborgu v červnu roku 2001, přijme Evropská rada na zasedání v Laeken/Bruselu v prosinci roku 2001 prohlášení obsahující vhodné podněty k pokračování tohoto procesu.
5. Tento proces by se měl mimo jiné týkat těchto otázek:
 - jak zřídit a sledovat přesnější vymezení pravomocí mezi Evropskou unií a členskými státy, která by byla v souladu se zásadou subsidiarity,
 - postavení Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené v Nice, v souladu se závěry zasedání Evropské rady v Kolíně nad Rýnem,
 - jak zjednodušit Smlouvy, aby byly jasnější a srozumitelnější, aniž by se měnil jejich obsah,
 - úloha vnitrostátních parlamentů v architektuře Evropy.
6. Přihlížeje k těmto námětům k úvaze, uznává Konference nezbytnost zdokonalit a trvale zajistit demokratickou legitimitu a průhlednost Unie a jejích orgánů, aby je přiblížila občanům členských států.
7. Konference se dohodla, že až bude tato přípravná práce dokončena, bude v roce 2004 svolána nová konference zástupců vlád členských států, aby v těchto bodech uzavřela smlouvu a provedla ve Smlouvách odpovídající změny.
8. Konference zástupců vlád členských států není v žádném případě překážkou procesu rozšiřování, ani jeho předběžnou podmínkou. Navíc kandidátské státy, které budou mít uzavřena jednání o přístupu s Unií, budou přizvány k účasti na konferenci. Kandidátské státy, které nebudou mít jednání uzavřena, budou pozvány k účasti jako pozorovatelé.

24. Prohlášení k článku 2 Protokolu o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti Smlouvy o ESUO a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel

Konference vyzývá Radu, aby v rámci článku 2 protokolu zajistila zachování statistického systému ESUO po uplynutí doby platnosti Smlouvy o ESUO až do 31. prosince 2002 a aby vyzvala Komisi k podání vhodných doporučení.

PROHLÁŠENÍ, KTERÁ KONFERENCE VZALA NA VĚDOMÍ

1. Jednostranné prohlášení Lucemburska

Aniž je dotčeno rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965 a ustanovení a možnosti v něm obsažené, které se týkají sídla budoucích orgánů, subjektů a útvarů, zavazuje se lucemburská vláda nevznášet nároky na sídlo odvolacích senátů Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), jež zůstávají umístěny v Alicante, a to i tehdy, pokud se tyto senáty stanou soudními sbory ve smyslu článku 220 Smlouvy o založení Evropského společenství.

2. Prohlášení Řecka, Španělska a Portugalska k článku 161 Smlouvy o založení Evropského společenství

Souhlas Řecka, Španělska a Portugalska k přechodu na kvalifikovanou většinu v článku 161 Smlouvy o založení Evropského společenství byl dán na základě toho, že slovo „víceleté“ ve třetím pododstavci znamená, že finanční výhledy účinné ode dne 1. ledna 2007 a související interinstitucionální dohoda budou mít dobu platnosti stejnou jako stávající finanční výhledy.